

CELE ZECE FECIOARE ȘI CEI O SUTĂ PATRUZECI ȘI PATRU DE MII

Bună dimineața.

Sunt foarte bucuros pentru că pot să fiu și astăzi în slujba Domnului. Afară este un timp urât, dar înăuntru este foarte bine. Pe vremea aceasta este mai bine să fii înăuntru și să privești afară, decât să fii afară și să privești înăuntru.

Azi-noapte m-am odihnit foarte bine, iar în dimineața aceasta mă simt mai bine.

Aseară am avut un timp minunat, nu-i așa? A fost cu adevărat minunat. Serviciul divin seamănă cu adunarea de la Shreveport, încât putem urmări Duhul și să mergem cu El.

Suntem atât de bucuroși și de recunoscători lui Dumnezeu pentru bunătatea și îndurarea Sa, și pentru voi, oamenii care vreți să vă predați Lui și să mergeți cu El. Lăsați-vă așa, ca El să vă poată conduce.

Dacă oamenii sunt neascultători și refuză Cuvântul, Duhul Sfânt nu poate să ne descopere nimic.

Voi trebuie să ajungeți la o lucrare unită. Apostolii erau adunați într-un loc, în unitate, când a venit din cer sunetul acela ca vâjâitul unui vânt puternic. Chiar dacă m-aș ruga zi și noapte și m-aș adânci în Cuvântul lui Dumnezeu, iar apoi aș veni aici și aș simți împotrivire, El S-ar retrage și nu ar descoperi nimic. Dar dacă vin aici într-o simțire și într-o unitate cu toată adunarea, Duhul Sfânt va lucra și va face mult pentru noi.

Nu am vorbit încă cu păstorul, dar am auzit cântându-se: „Crede numai!” și am intrat înăuntru. Nu știu ce a planificat fratele Neville pentru dimineața aceasta, dar aș vrea să-i propun să mă lase să ocup eu timpul până la ora 11.00, apoi poate să predice el în continuare. Ce zici de propunerea aceasta, frate Neville? (Fratele Neville răspunde: „Nu întrerupe ungerea, ci continuă mai departe.”).

Cred că ungerea este din nou aici. Celor străini vreau să le spun că fratele Neville a fost întotdeauna o persoană prietenoasă. El trăiește Cuvântul care spune: „...*fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.*” (Filipeni 2.3). În Hristos, să dai întotdeauna întâietate celui alt. De când îl cunosc, el a fost întotdeauna așa, chiar și înainte de a veni în acest Tabernacol, pentru că îmi amintesc că mergeam în biserica metodistă ca să-l ascult cum predică. Aceasta s-a întâmplat acum 20 de ani în parcul Haward. Mai demult, el a lucrat la Ocolul Silvic Henryville, pentru a-și câștiga existența, iar în timpul liber predica. Așa am făcut și eu toată viața mea. Apoi, am ajuns atât de departe încât acum ne ocupăm numai de lucrul acesta. Sunt atât de bucuros de noul meu Șef! Tu nu, frate Neville? Da, eu sunt foarte mulțumit cu El.

Astăzi nu se va ține școala duminicală pentru copii, deoarece au fost demontați pereții de la mijloc, ca să se mărească spațiul existent, iar deseară vom termina cu marea epocă Laodicea. Aseară am vorbit despre epoca Filadelfia, care a trecut în epoca Laodicea. Dumnezeu ne-a descoperit marile taine care s-au petrecut între aceste două epoci: ușa deschisă, puțina putere, Cuvântul și Numele trebuiau ținute cu tărie.

Noi suntem recunoscători pentru toate aceste lucruri pe care Dumnezeu ni le-a descoperit într-un chip atât de minunat.

Nu uitați, dacă între vizitatorii noștri sunt bolnavi și va fi cu voia Domnului, ne vom ruga pentru ei duminica viitoare. Dacă ați fost atenți, eu spun întotdeauna: „Dacă va fi cu voia Domnului.” Așa ne învață Biblia să spunem: „*Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.*” (Iacov 4.15). Noi nu știm. El nu mi-a spus încă dacă voi fi aici, nici dacă noi și biserica vom fi aici. Deci, dacă va fi voia

Lui, vom fi aici.

Vedeți? Dacă nu este voia Lui, normal că nu vom fi aici. Fratele Neville și ceilalți frați, vor comunica tot timpul prin radio cum se va desfășura lucrarea Domnului. Așadar, duminică să veniți mai de dimineață, pentru că așteptăm un număr mare de oameni care vor veni pentru rugăciune. Dacă va fi un număr mai mare decât cel de acum, ar fi bine să se dea bilete de rugăciune, ca să nu fie îmbulzeală. Cred că totul va fi în ordine și vor veni unul după altul, astfel încât să nu se facă nici o încurcătură printre oameni. Problema este că nu trebuie să vă ridicați decât atunci când este strigat numărul vostru. Rămâneți unde vă aflați, fie că sunteți bolnavi sau nu vă simțiți bine, pentru că atunci nu va trebui să stați mult în rând. Când se strigă numărul vostru, veniți la rugăciune, apoi întoarceți-vă imediat la locul vostru ca să faceți loc și celorlalți. Așa îmi place.

De obicei, eu îi însărcinez pe frați să păstreze scaune pentru cei care nu se simt bine și trebuie să aștepte. Cine nu se simte bine, să aștepte pe scaun până când va fi posibil să ne rugăm pentru el.

Eu cred în vindecarea dumnezeiască, aceasta fiind una din cele mai mari învățături ale Bibliei. Dar vindecarea dumnezeiască depinde numai de vindecarea dumnezeiască. Înțelegeți? Ea mărturisește că este un Dumnezeu care se întoarce din nou. Ce mărturisește vindecarea divină? Că este o arvună pentru învierea noastră. Astfel, dacă nu este vindecare divină, nu este nici o înviere a morților. Dacă nu este Duhul Sfânt care să ne boteze, nu există nici Viață veșnică în Lumea viitoare. Biblia spune că *„Duhul Sfânt...este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu...”* (Efeseni 1.13-14). Voi știți că arvuna este un avans. De exemplu, dacă vreți să cumpărați o fermă care costă 10.000 de dolari și plătiți pentru început 2.000 de dolari, aceștia sunt un avans sau o arvună.

Și dacă botezul cu Duhul Sfânt este doar o arvună a ceea ce vine, ce va fi atunci când vom intra în posesia prețului întreg? Va fi minunat!

Dacă va fi cu voia Domnului, în dimineața aceasta vom privi câteva din lucrurile care se petrec între epoci: cei o sută patruzeci și patru de mii, fecioarele nechibzuite, fecioarele înțelepte, pecetluirea cu Duhul Sfânt, semnul fiarei, etc. Este sfârșitul epocii și totul se împlinește în timpul acesta. Ca să putem aduce totul în față și să punctăm cum stau lucrurile în Apocalipsa, am avea nevoie de toată iarna.

Ați observat că și civilizația înaintează în sensul acesta?

De când a venit pe pământ, de șase mii de ani, omenirea a avut tot cele cinci simțuri. Înainte, se mișca încet, cu carul cu boi, dar în ultimele sute de ani a ajuns de la carul cu boi, la rachetă, care într-o oră parcurge 20.000 de mile. Toate aceste lucruri s-au întâmplat în ultimii ani. Aș putea spune că nu sunt mai mult de cincizeci de ani.

Când eram copil, am fost la Utica Pike. Acolo locuia un avocat bătrân numit Elsner Frank. Era căsătorit cu o doamnă tânără numită Lusher. Tatăl ei lucra cu tatăl meu. El avea un automobil care trebuia cuplat într-o parte ca să meargă. Avea numai o viteză și o garnitură mare de cauciuc care trebuia presată pe un tambur. Ei spuneau că acel automobil prindea o viteză de 19 mile/oră. Tata aducea cu ea saci cu nisip, ca să fie mai grea și astfel să prindă viteza de 19 mile/oră. O, dacă ați fi văzut drumurile! Mașina mergea 10 mile înainte și 9 mile înapoi, în total 19 mile. Îmi amintesc că mama ne spăla pe toți cei cinci copii ai ei, după care alergam la gard și așteptam mașina. Zgomotul ei se auzea de departe, așa că toți se opreau, coborau din căruțe și țineau caii, deoarece mașina care venea pe drum era ceva extraordinar. În vremea aceea aveam cam 7 ani. Era în anul 1914. Gândiți-vă cum s-au schimbat lucrurile în ultimii 40 de ani. Șase mii de ani au stat la dispoziția omenirii ca să ajungă până aici, dar Biblia spune că mai ales în ultimele zile, cunoștința va crește și „carele” vor alerga înapoi și încolo „duruind.” V-ați gândit vreodată ce a văzut prorocul Naum și despre ce vorbește în capitolul 2.4? *„Duruiesc carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe; parcă sunt niște făclii la vedere, și aleargă ca fulgerele...”* Acestea sunt mașinile gonind pe drumuri. El a văzut cu 4.000 de ani în urmă cum va fi în jurul orașului Chicago.

Eu am fost în țările vechi, de exemplu la Oslo, în Norvegia și în alte locuri. Acolo străzile sunt atât de înguste încât abia se poate circula cu o căruță cu cai. Dar profetul Naum a văzut încă de atunci străzile largi și a prorocit că pe ele se va circula ca fulgerul, că acele „care” vor avea lumini ca niște făclii, că se vor ciocni unele cu altele și se vor produce accidente. Profetul a fost ridicat din vremea lui și transpus 4.000 de ani mai târziu, în viitor. Meditați la această inspirație extraordinară!

Noi suntem în timpul din urmă. Da, prieteni. Toate aceste lucruri se desfășoară conform Bibliei, iar textele care se referă la acest timp se împlinesc întocmai. Mă gândesc că dacă ne ajută Dumnezeu, în dimineața aceasta vom cuprinde mai multe din aceste lucruri, iar deseară vom lua marea epocă Laodicea. Cum aude mesajul, ea îi întoarce spatele și îl disprețuiește, intrând într-o stare căldicică, așa că Dumnezeu o va vărsa din gura Lui. Îi vine rău numai când se gândește la ea, de aceea îi spune: „...*Am să te vărs din gura Mea.*” (Apocalipsa 3.16).

Mi-am notat câteva versete la care vreau să mă refer astăzi, dar înainte de a începe, cred că nu ar trebui să ne fie greu să ne ridicăm pentru rugăciune.

Părinte ceresc și îndurător, în dimineața aceasta venim din nou înaintea Ta. Afară a început să plouă și bate un vânt rece, dar noi suntem plini de bucurie pentru că avem un acoperiș deasupra noastră, un locșor în care putem să ne adunăm nestingheriți, pentru a ne închina înaintea Ta, după cum ne îndeamnă cugetul. Din Cuvântul Tău vedem că nu mai este nici o zăbavă, Tată, și Te rugăm să ne ungi în mod deosebit, ca să putem primi ceea ce ai pregătit pentru noi și să fim pregătiți pentru timpul care ne stă în față și nu vom mai putea face aceasta. Nu știm când, dar într-o zi nu vom mai putea face aceasta, de aceea Te rugăm, Tată, să ne ții sub conducerea Ta dumnezeiască. Fă ca gândurile noastre să fie ațintite spre Tine și inimile noastre să fie pe placul Tău.

O, iartă-ne păcatele, Doamne, fiindcă le recunoaștem înaintea Ta.

Noi am păcătuit și ne-am abătut de la calea Ta, de aceea recunoaștem că nu suntem vrednici să ne numim ai Tăi. Ajută-ne să facem tot ce ne spui, Doamne, și să îndeplinim orice sarcină pe care ne-o dai, pentru că vrem să lucrăm pentru Tine. Învăță-ne prin Duhul Sfânt și primește laudele și onoarea noastră, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Mai întâi de toate, aș vrea să-i salut pe prietenii mei, pe care i-am văzut mai înainte. Seara este mai greu să-i recunoști pe oameni, pentru că luminile nu sunt poziționate bine.

Peste zi, văd mulți din prietenii noștri, care vin din diferite părți ale țării. Sunt prea mulți ca să-i amintesc pe toți, dar vreau să știe că îi apreciez pe toți pentru faptul că sunt aici, deși propovăduirea a fost cam aspră. Dar așa trebuie să procedez ca să aduc Adevărul: nu pot să fac ceea ce vreau eu, ci ceea ce vrea Dumnezeu.

Văd mulți frați care aparțin de organizații. Vreau să știți că vă apreciez foarte mult. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă ajute întotdeauna.

(Fratele Stricker vorbește în numele bisericii și a celor adunați și spune: „Frate Branham, noi te apreciem, te iubim și ne rugăm ca Dumnezeu să-ți dea har în toate. Vrem să știi că suntem alături de tine prin tot ce vei trece.”).

Mulțumesc, frate Stricker. (Adunarea spune: „Amin!”). Mulțumesc și adunării.

Este foarte frumos din partea voastră să vorbiți așa. Eu apreciez mult aceasta. Aseară, fratele Fred mi-a povestit prin telefon o viziune sau un vis pe care l-a avut un frate. El spunea că m-a văzut la orizontul pământului și înapoia mea era un nor întunecos. Eu știu că el este înapoia mea, dar nu poate să-mi facă nimic până nu-și termină Dumnezeu lucrarea cu mine, până la împlinirea vremii – când trebuie să mă duc. Eu mă gândesc tot timpul că nu vreau să fiu cineva; nu vreau aceasta, dar mă gândesc la „Psalmul vieții,” la viața acelor bărbați mari ai credinței: la Pavel,

Irineu, Luther, Wesley, Martin, etc., care ne amintește cum să trăim o viață în teamă și respect, ca să lăsăm urme pe nisipul timpului, când nu vom mai fi, urme pe care le va găsi altul care va merge pe acest drum după plecarea mea.

Un frate părăsit, care va găsi una din aceste cărți și o va citi, să vadă și să primească o nouă îndrăzneală. Haideți să umblăm și să lucrăm din toată inima cu El. Aceasta aș vrea. Dar voi? Să nu trăiți ca o cireadă de vite neînțelepte, care trebuie să fie împinse de la spate! Fiți uriași în luptă! Aceasta aș vrea.

Fratele George avea o poezie care îi plăcea și pe care eu am spus-o la serviciul lui funerar. Pe vremuri, când stăteam împreună, eu spuneam „Psalmul vieții,” iar El spunea poezia „Trecerea liniei de despărțire.” Desigur, voi o cunoașteți.

Asfințitul soarelui și steaua de seară

Este o chemare clară pentru mine!

De n-ar fi bocet la plecarea mea,

Când trebuie să plec pe mare afară.

Cred că ați auzit-o de multe ori.

Acolo afară totul se mișcă

Și timpul și locul,

Chiar dacă apa mă duce departe

Eu nădăjduiesc că voi vedea

Cârmuitorul față în față,

Când voi trece linia de despărțire.

Sunt convins că aceasta s-a întâmplat când a trecut dincolo.

În călătoria mea,

Vreau să las urme pe nisipul timpului,

Ca cei care vin după mine

Să primească o nouă îndrăzneală

Și să meargă înainte.

Azi dimineață mă gândeam la aceasta în timp ce studiam mesajul pentru biserică. Dacă va fi cu voia Domnului, s-ar putea să ținem în curând o altă serie de adunări, în care vom discuta despre Biserica adevărată și despre cea falsă, începând din Geneza, prin toată Biblia și până la Apocalipsa. Apoi, dacă El ne va ajuta, vrem să mărim această adunare ca să avem mai multe locuri. Veți fi surprinși de mulțimea care va veni aici, și pentru că va fi totuși neîncăpătoare, vom închiria sala de la Universitate. Cred că va fi frumos până când vom studia Apocalipsa și Daniel și le

vom compara ca să putem înțelege.

Cum am spus deja, ierarhia catolică a fost înființată prin anul 325 d.Hr., când biserica s-a unit cu statul și s-au gândit că a început Împărăția de o mie de ani. Ei au crezut că se află într-adevăr în Împărăția de o mie de ani, pentru că biserica avea un Vicar care stătea pe tron, ca Hristos. Biserica s-a unit cu statul și totul mergea bine: era ca și cum ar fi venit Împărăția de o mie de ani. Ei cred aceasta și astăzi, dar este o rătăcire, deoarece Împărăția de o mie de ani nu poate începe fără venirea Domnului. Hristos aduce Împărăția de o mie de ani. El este Fiul binecuvântării, iar Împărăția de o mie de ani începe când vine El. Mai întâi are loc răpirea Bisericii. Deci care este următorul lucru după care trebuie să privim noi? Răpirea Bisericii.

Să nu confundați răpirea Bisericii cu judecata de la tronul mare și alb. Voi ați fost deja judecați aici. Cei care sunt în Hristos sunt scăpați de judecată, pentru că Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Cum se întâmplă aceasta cu noi? Noi venim înăuntru, în Hristos, așa cum scrie în 1Corinteni 12: *„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...”* Deci, am fost botezați într-un singur Trup, în Trupul lui Isus Hristos, care a fost deja judecat de Dumnezeu. El nu ne poate aduce din nou la judecată, fiindcă a judecat deja trupul. El ne aduce în El însuși prin iertarea și harul lui Hristos. 1Corinteni 12.13: *„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...”* Noi suntem scăpați de judecată, pentru că El a luat osânda noastră asupra Lui, lucru pentru care Îi suntem plini de mulțumire. El a luat asupra Sa judecata noastră, de aceea nu mai există nici o osândă. Dar ce va fi cu cei care nu vor să intre în Trupul Său tainic?

Cum intrăm în El? Printr-o mână catolică? Nu! Printr-o cerere? Nu! Printr-un oarecare botez în apă? Nu, ci: *„printr-un singur Duh,”* prin Duhul Sfânt, *„noi toți am fost botezați într-un singur trup.”* Gândiți-vă la aceasta.

În dimineața aceasta, noi vom studia să vedem dacă suntem în trup sau în afara lui, pentru că nu există cale de mijloc. Nu există creștin mai cumsecade. Ori sunteți creștini, ori nu sunteți deloc.

Nu există o pasăre albă-neagră, nici un om beat-treaz. Nu merge așa. Ori sunteți creștini, ori nu sunteți. Ori sunteți în Hristos, ori sunteți afară din Hristos. Aceasta are de-a face cu învățătura. Învățătura este aspră fiindcă este o slujbă deosebită în Trupul lui Hristos. Astfel: *„El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători.”* (Efeseni 4.11). Cinci slujbe în Trupul Său. A învăța pe alții este un dar duhovnicesc. Astfel, trebuie să aduc în fața oamenilor învățătura simplă și adevărată, cercetând și explicând totul prin versete biblice, pentru că trupul va fi recunoscut numai în Hristos.

Primele trei capitole din Apocalipsa se referă la Biserică. Trupul Său va fi alcătuit din poporul care va fi scos dintre evrei și neamurile păgâne care trăiesc pe pământ.

După capitolul trei, adică după epocile Bisericii, Dumnezeu se va întoarce la evrei, iar Biserica Mireasă nu se mai arată deloc în perioada care se referă la evrei.

Cu evreii, Dumnezeu nu lucrează individual, ci ca națiune. Eu am primit foarte multe scrisori în legătură cu mesajul: „Biserica hibrid,” toate referindu-se la remarca pe care am făcut-o cu privire la faptul că Biblia vorbește despre copiii nelegitimi, care se numesc și „bastarzi.”

În Vechiul Testament, asemenea oameni nici nu erau admiși în biserică. Timp de zece generații, adică patru sute de ani, urmașii unui asemenea copil nu aveau voie să intre în sinagogă. Atât de sever a fost sancționată o asemenea încălcare a Legii: când o femeie îi permitea unui bărbat să trăiască cu ea nelegitim și avea un copil cu el. Un asemenea copil era un amestec: nu venea de la bărbatul legitim, ci de la un alt bărbat.

Acest lucru era atât de rău înaintea Domnului, încât trebuiau să treacă zece generații pentru remedierea lui. Dar aceasta nu se referă la epoca de acum. În Vechiul Testament era o singură națiune: cea firească, dar acum avem nașterea din nou, care este duhovnicească, și prin ea putem fi curățați de orice necurăție. În Isus Hristos, noi suntem o creațiune nouă, născută prin Duhul lui Dumnezeu.

Eu știu că printre noi sunt și filozofi, iar ei vor înțelege că în limba greacă, cuvântul „creațiune” înseamnă „o făptură nouă” sau „o facere nouă.” Înseamnă că așa cum ați fost o creație firească, așa sunteți acum o creație duhovnicească, o făptură nouă, un om nou, ceresc, creat de Dumnezeu. Făptura nouă vine prin nașterea din nou. Așa cum este necesară nașterea firească, așa este necesară și nașterea duhovnicească.

O pereche tânără se căsătorește și spune: „Primul nostru născut se va numi Ioan, dar dacă el nu se naște, Ioan nu va exista niciodată. Așa este. Poate în felul acesta vă faceți o imagine cu privire la cer, la cât va fi de minunat și de măreț, dar dacă nu vă nașteți din nou, nu veți fi niciodată acolo. Acesta este adevărul. Numai prin naștere puteți ajunge acolo.

Dumnezeu a fixat niște Legi și totul trebuie să fie conform lor. O rămășiță de evrei va fi mântuită, dar ne vom ocupa altădată de ei.

Întotdeauna există trei grupuri: credincioșii adevărați, credincioșii de formă și necredincioșii.

Evreii au fost lepădați ca să avem noi o șansă.

Există o Biserică adevărată umplută cu Duhul Sfânt și o biserică căldicică.

Îmi amintesc de perioada când am lucrat în serviciul public. În vremea aceea,

președintele companiei era Charlie Bohanon, iar eu eram tânăr și cercetam Scriptura.

El mi-a zis într-o zi: „Billy, poate că Ioan a mâncat prea piperat când a fost pe Insula Patmos și de aceea a avut acele vedenii.”

„Domnule Bohanon, nu ai voie să spui așa ceva!” I-am înfruntat eu, deși era șeful meu.

„Cine din lumea aceasta poate să înțeleagă Apocalipsa?”

„Este posibil și va fi înțeleasă atunci când o va descoperi Duhul Sfânt,” am răspuns eu.

„Eu am încercat s-o citesc împreună cu păstorul meu și am ajuns într-o situație foarte încurcată. Astfel, ne-am gândit că Mireasa stă pe Muntele Sinai; apoi ne-am gândit că balaurul deschide gura și aruncă apă după Mireasă, ca să lupte împotriva rămășiței seminței femeii. Și în același timp avem și în cer o Mireasă.”

„Așa se întâmplă când nu ai înțelepciune duhovnicească în cercetarea Bibliei.”

„Totuși, ele sunt în același timp în trei locuri diferite.” a continuat el.

„Voi spuneți că cei o sută patruzeci și patru de mii sunt Mireasa, deși nu sunt! Ei sunt evrei, iar cei după care aruncă balaurul apă sunt rămășița femeii, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus. În ce privește Mireasa, ea este în cer. În capitolul 14 din Apocalipsa, cei o sută patruzeci și patru de mii apar pe Muntele Sion. Acesta este adevărul. Și ei *„aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.”* (v. 1).

Ei sunt evrei, rămășița, cei o sută patruzeci și patru de mii. Apoi vine balaurul: ierarhia catolică. În timpul acela Mireasa va fi în cer, la nunta Mirelui, timp de trei ani și jumătate.

Cum spuneam, apoi se ridică balaurul – balaurul roșu este întotdeauna Roma. Ca să dovedesc aceasta, voi merge la Apocalipsa 12. Biblia spune că Balaurul s-a mâniat pe femeia care era însărcinată și urma să nască copilul de parte bărbătească. Acest Copil are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Balaurul roșu vărsa din gura lui apă, ca un râu, și se lupta împotriva rămășiței femeii.

„Balaurul a stat înaintea femeii, care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.” (v.4). El voia să înghită copilul imediat ce avea să fie născut.

Cine s-a pus înaintea Bisericii, înaintea femeii, a lui Israel, ca să înghită copilul de parte bărbătească: pe Isus, imediat după naștere? Roma. Astfel, Irod a poruncit să fie omorâți toți copiii de parte bărbătească, sub doi ani.

Același lucru l-a făcut și Faraon ca să-l prindă pe Moise, care era un tip spre Isus. Copiii au fost omorâți, dar pe El nu l-au prins. O, Dumnezeu știe cum să-i ascundă pe ai Săi! Nu sunteți fericiți pentru că sunteți ocrotiți de El? Ce loc minunat! Biblia spune: *„Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”* (Coloseni 3.3). Voi ați fost sigilați cu Duhul Sfânt și Satana nu vă mai poate găsi chiar dacă vrea. El nu poate să facă nimic, pentru că sunteți ascunși în Dumnezeu. Rămășița femeii sunt fecioarele nechibzuite. După ele aruncă balaurul apă, adică sunt prigonite.

Ce este o rămășiță? Voi trebuie să puneți în ordine aceste chipuri și umbre. Poate vă voi desena, ca să înțelegeți mai bine.

Iartă-mă, frate Neville, pentru că iau din timpul tău. (Fratele Neville răspunde: „Amin! Eu am timp.”).

Acum fiți atenți! (Fratele Branham desenează pe tablă). Ce avem aici? Necredincioșii. Îi voi nota cu „N-c.” Ei sunt păcătoșii. Ceilalți sunt biserica formală, „F-o”, iar a treia grupă sunt Biserica mântuită, B-s”.

Dar Domnul Isus spune că și în Biserica mântuită există două grupuri:

- unii sunt fecioarele înțelepte, care au ulei în candelarele lor;
- iar ceilalți sunt fecioarele nechibzuite.

Să vă gândiți mereu la aceasta!

Câți cunoașteți povestirea despre cele zece fecioare? Ne vom ocupa imediat de ea.

Însă înainte să facem aceasta, ne vom ocupa de cei o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa 7, ca să clarificăm și acest lucru. Aș vrea să ne luăm timp pentru aceasta, deoarece botezul va fi numai după slujba divină. Îmi voi pune ceasul aici ca să știu când să termin, pentru că avem la dispoziție aproape două ore. Domnul să ne ajute în acest studiu.

Capitolul 6 din Apocalipsa ne vorbește despre călărețul de pe calul alb, care „a pornit biruitor ca să biruiască.” Fiți atenți la evoluția călărețului, în cartea „Descoperirea celor șapte Pечеți,” până la calul gălbui pe care călărea „Moartea, și împreună cu el venea după el Locuința morților.” (v.8). Pe fiecare din cei patru cai era același călăreț. După aceste lucruri și după distrugerea cea mare, Duhul Sfânt merge peste tot pământul ca să biruiască.

Apoi vine calul negru, timpul foametei. „O măsură de grâu pentru un leu! Trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul și vinul!” (v.6).

El a deschis Pecetele unele după altele, apoi citim:

„După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui Viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea,

zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” (Apocalipsa 7.1-3).

Gândiți-vă la faptul că evreii au fost dintotdeauna slujitorii lui Dumnezeu. Avraam a fost slujitorul Lui, dar păgânii, neamurile, nu sunt slujitori, ci Mireasa Sa. Biserica este fiul; evreii sunt slujitorii. O, dacă am avea mai mult timp ca să ne adâncim în aceste lucruri!

De multe ori, eu fac aceasta în camera mea, cercetând trimiterele ca s-o pot cuprinde. Evreii sunt slujitorii. Aș putea să mă opresc aici și să vă vorbesc despre cuvântul „slujitor,” fără să mai intru în celelalte puncte. Nu uitați! Urmăriți în Biblie și veți vedea că evreul este slujitorul lui Dumnezeu. Ce asemănare minunată putem găsi în Ezechiel 9. Acolo scrie: „...vezi ce fac ei? Vezi tu marile urâciuni pe care le săvârșește aici casa lui Israel...?”

...Am săpat în zid și iată că era o ușă. Și mi-a zis: „Intră și vezi urâciunile cele rele pe care le săvârșesc ei aici!” (Ezechiel 8.6+9).

În continuare scrie că înainte să înceapă distrugerea, a venit Unul îmbrăcat cu o haină albă de in. El purta la brâu o călimară, iar Domnul i-a zis: *„Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.”* (Ezechiel 9.4). El a plecat și a pecetluit chiar și copiii. Apoi au venit cei șase bărbați cu unelte lor de nimicire și au nimic tot, fără nici o milă: bărbați, femei și copii; pe toți aceia care nu au fost pecetluiți. Aceasta se va întâmpla după zilele Domnului nostru. Isus i-a avertizat în Matei 24: *„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.”*

Atunci, cei din Iudeea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el.” (Luca 21.20-21).

Istoricul Flavius descrie ce s-a întâmplat atunci: *„Cei care au plecat, au fost cei care au auzit cuvintele lui Isus și L-au crezut. În anul 70 d.Hr, ei au văzut că armata romană condusă de Titus, a înconjurat Ierusalimul, blocându-i pe evrei acolo. Din cauza foamei, ei au ajuns să mănânce iarbă și coaja de pe copaci, pentru că au fost lăsați să moară de foame. Apoi, armata romană a intrat în oraș și i-a ucis cu sabia, încât sângele curgea pe poarta cetății, ca dintr-un izvor. Romanii au ars Templul și i-au dărâmat zidurile.”*

Așa arată și astăzi. Pe locul Templului a fost construită moscheea lui Omar. Isus a vorbit despre aceasta în Matei 24.15: *„De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „așezată în Locul Sfânt” – cine citește să înțeleagă!”*

Vedeți? Iată cum stă „urâciunea pustiirii în locul sfânt: moscheea lui Omar, așa cum au spus Isus și Daniel.

Fiți atenți la felul în care a arătat Dumnezeu toate aceste lucruri, mai dinainte, prin profeți.

Fraților, aceasta ar trebui să ne trezească, astfel încât să vedem că trăim în timpul de pe urmă. Am ajuns la sfârșit, nu mai rămâne nimic. Totul se întâmplă așa cum a fost spus mai dinainte; toate acestea ar trebui să ne învioreze ca să ne pregătim.

Isus ne-a avertizat spunându-ne: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri (cele despre care vorbim aici), să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.” (Luca 21.28).

La ce ne-ar folosi să câștigăm toată lumea? Nu așa vom birui. Există un singur câștig real: în Hristos. Primiți-L pe Hristos și veți câștiga.

Voi trebuie să plecați de pe acest pământ. S-ar putea întâmpla chiar înainte de încheierea acestui serviciu divin, înainte de asfințitul soarelui sau înainte de duminică. Voi știți că trebuie să plecăm. Atunci nu este o prostie să amânăm lucrurile? Voi vă jucați cu moartea! Este ca și cum ai înconjura cu sania un lucru ca să-l treci cât mai aproape, și nici n-ai observat că ai căzut. Așa faceți și voi: vă jucați, fără să știți că în fiecare clipă se poate întâmpla un accident sau orice altceva prin care să muriți și atunci înaintea voastră va sta veșnicia. Gândiți-vă la aceasta, prieteni.

„De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „așezată în Locul Sfânt...” (Matei 24.15).

Bărbatul cu călimara, despre care vorbește Ezechiel, este Duhul Sfânt. Acest lucru s-a întâmplat în zilele lui Titus, înainte de nimicirea Ierusalimului. El a mers prin Ierusalim și i-a însemnat pe oameni.

Acum aș vrea să luați aminte la ceva, cei care sunteți membri ai bisericii și aveți pretenția că posedați Duhul Sfânt. El a zis: *„Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.” (Ezechiel 9.4).*

Este aici cineva care simte povara acestei lumi? Se spune: „Eu sunt metodist... Eu sunt baptist, luteran, prezbiterian, etc.” Dar este vreo diferență între ei?

O, nu mai există această împovărare pentru cei pierduți! Nu lăsați să se ridice nici o amărăciune în mijlocul vostru! Indiferent ce s-ar întâmpla cu voi, să nu fiți datori nimănui, ca să nu vă apese nimic sufletul, pentru că aceasta l-ar întrista pe Duhul Sfânt și s-ar retrage de la voi. Așa este.

Îmi amintesc de o greșeală pe care am făcut-o cu vreo trei ani în urmă, când am fost chemat la telefon de un avocat. Soția mea, care este aici, știe ce durere de cap am avut. Ea a ridicat receptorul și mi-a zis: „Este avocatul.”

„Spune-i că nu sunt acasă,” am răspuns eu și am ieșit afară.

Ea mi-a zis: „Bill...” dar eu am insistat: „Spune-i că nu sunt acasă.” Când am ajuns însă afară, m-am simțit atât de rău, că-mi venea să mă întorc în casă. Ea îmi spusese deja avocatului ceea ce-i spusese eu, dar am observat că era foarte supărată din cauza aceasta. Am început să mă rog și chiar atunci a venit la mine un bărbat cu copilul bolnav. Când am fost pe punctul să-mi pun mâinile peste copil și să mă rog, cineva îmi zicea: „Ești un mincinos, doar știi bine ce ai făcut!”

M-am întors spre tatăl copilului și i-am zis: „Domnule, nu sunt vrednic să mă rog pentru copilul tău. Duhul Sfânt din mine este întristat, așa că nu are nici un rost să-mi pun mâinile peste copilul tău. Așteaptă până îmi voi repara greșeala.”

M-am dus la telefon și l-am sunat pe avocatul meu ca să-i mărturisesc greșeala.

„Credeam că nu ești acasă.”

Atunci i-am spus tot ce s-a întâmplat și cum am obligat-o pe soția mea să-l mintă, după care l-am întrebat: „Mă poți ierta, te rog?”

Mi-am cerut iertare și de la soția mea, apoi m-am dus în pădure, la Green's Mille. Era în iulie și în pădure era liniște deplină. Toată după-amiaza am stat în rugăciune într-o peșteră din stâncă, apoi am ieșit de acolo, m-am urcat pe stâncă și am privit munții înalți și pădurea frumoasă. Era cam pe la ora 6.00 după-amiaza și totul era liniștit în jur. Am zis:

„Tată ceresc, Moise s-a pus sus pe stâncă, iar Tu ai trecut pe lângă el. Vrei să-mi ierți păcatul și să treci și pe lângă mine ca să Te văd din nou?”

După ce am spus aceste cuvinte, în stânga mea, pe lângă stâncă, s-a ridicat un vânt puternic care la început a răscolit frunzele, apoi s-a apropiat tot mai mult de mine și a trecut mai departe prin pădure, în timp ce eu plângeam ca un copil. M-am întors înapoi și am spus: „Știu că păcatele mele sunt iertate.”

Vedeți? Să țineți întotdeauna departe de voi orice rădăcină de amărăciune, indiferent ce vi se întâmplă. Aveți grijă ca Dumnezeu să rămână în voi.

Revenind la tema noastră, creștinii care au ascultat avertizarea lui Isus sunt un tip spre ceea ce vreau să vorbesc în dimineața aceasta.

Creștinii care au ascultat avertizarea, au plecat din Ierusalim pentru că știau ce urma să se întâmple. Fiți atenți la membrii bisericii de atunci, la cei care aparțineau de sinagogă. Ei toți au zis: „Uite că vin oști și înconjoară Ierusalimul! Sigur începe războiul, așa că haideți să mergem la casa Domnului ca să ne rugăm!” Dar a fost prea târziu, pentru că nu le-a mai ajutat la nimic.

Ucenicii au fost însă atenți la avertizarea care le fusese dată de Isus și au fugit

afară din cetate. Scriitorii istorici i-au numit „canibali”, zicând că au mâncat trupul și au băut sângele lui Isus, care vindecase mulți bolnavi. Ei n-au putut înțelege că de fapt este vorba de o mâncare duhovnicească. Fiind necredincioși, ei aveau o gândire firească și nu puteau pătrunde lucrurile duhovnicești.

Deci creștinii din Ierusalim au scăpat de mânia care venea.

Vedeți, atunci a fost distrus tot Ierusalimul, acest eveniment fiind o paralelă la Apocalipsa. Fiți atenți! Din zilele lui Titus, când Ierusalimul a fost înconjurat de oști, lumea nu a mai fost cuprinsă niciodată într-un război mondial până în anul 1914. Sunt sigur că aici a greșit domnul Rutherford.

„După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac. (În Biblie, „vânturi” înseamnă război și lupte, Satan fiind căpetenia puterilor văzduhului).

Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui Viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea (Prin asta lumea trebuia să fie distrusă),

zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” (Apocalipsa 7.1-3).

La Dumnezeu nu există timp. El este veșnic. Noi folosim unități de timp, de lungime, etc., dar Dumnezeu este veșnic și nu are nevoie de secunde, minutele sau orele folosite de noi ca unitate de timp. El este fără început și fără sfârșit, este Cel veșnic!

În 1914, lumea a intrat în război împotriva Germaniei. Ați observat cât este de

minunat? Aș vrea ca prietenul meu bun, tatăl fratelui Wood să înțeleagă clar. El a fost martor al lui Iehova și s-a pocăit. Atunci toți au mers la război. Unii dintre voi vă mai amintiți anul 1914. Nu este îngrozitor cât de multe lucruri se scriu despre un război mondial?

Eu am cărți despre aceste lucruri și vă pot spune că până în ziua de astăzi ei nu știu cine a câștigat războiul. Împăratul Wilhem spunea că el nu a ordonat oprirea războiului. Totul s-a oprit deodată și nimeni nu știe de ce. Pe când luptau încă, s-a răspândit vestea că războiul s-a terminat. Conducătorii au semnat Tratatul de pace fără să știe ce s-a întâmplat. Mi-ar trebui o zi sau chiar două ca să vă arăt toate aceste lucruri, dar am să vă arăt doar ceea ce este important.

Cel care a poruncit oprirea războiului este Dumnezeu. De ce a făcut aceasta? Ca să se împlinească Cuvântul Său. Da, acolo a fost Îngerul care a poruncit oprirea războiului. Cei patru îngeri mergeau cu uneltele lor de nimicire ca să distrugă pământul, dar celălalt înger a spus: „Un moment! Nu începeți încă, pentru că mai întâi trebuie pecetluiți slujitorii Dumnezeului nostru!” Acest lucru s-a întâmplat în anii 1906-1914, când a avut loc revărsarea Duhului. Câți dintre voi știu aceasta? Există printre noi vreun penticostal care își amintește acele zile? Atunci a început să se reverse din nou Duhul Sfânt, așa că oamenii vorbeau în limbi, se rugau pentru bolnavi, etc. La început, totul a fost în ordine în Biserică, dar pe urmă penticostalii au început să se organizeze și să formeze denominațiuni: „Adunarea lui Dumnezeu,” „Biserica lui Dumnezeu,” și altele. Și ce s-a întâmplat? Aceste sisteme organizate, în care sunt prinși și astăzi, i-au îndepărtat tot mai mult de Dumnezeu. Acum suntem la sfârșitul epocii și totul merge spre încheiere, spre sfârșit.

Observați acum numărul „4”. Primul război mondial s-a terminat în **luna a unsprezecea, ziua a unsprezecea, la ora unsprezece**. Știți ce a spus Domnul Isus despre aceasta? Lucrătorii din vie au început lucrul la ore diferite, iar cei din urmă au venit la ora 11.00.

Acum este timpul ca cei ce vor să vină, să intre înăuntru. Evreii sunt adunați ca

națiune. Ei nu știu că Mesia a fost pe pământ și nici de Noul Testament. Toți puteți vedea pozele din Life Magazin, cu întoarcerea lor în Israel și puteți să-i fotografiați în continuare, dar este degeaba dacă nu vedeți ce vrea să ne spună Isus prin aceste cuvinte: „*De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.*” (Matei 24.32). Evreii au fost simbolizați întotdeauna prin smochin. „*Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri.*” (v. 34).

Observați înfrunzirea smochinului: evreii s-au întors deja, sunt o națiune, au banii lor, steagul lor și toate celelalte. Sunt recunoscuți de ONU; sunt o națiune cu o temelie tare și sunt pregătiți. Pentru ce? Pentru pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii de evrei adevărați. Nu a grupului de pe Wall Street din New York. Nu a celor care înșeală. Nu, nu. Eu mă refer la adevărații evrei care țin poruncile lui Dumnezeu. Ei se adună în Palestina așa cum a spus profetul.

Așa cum au fost Isaac și Ismael unul împotriva celuilalt și se tot certau, așa este și în zilele din urmă. Și vedeți? Ismael nu-i departe de Isaac. Unii sunt mahomedani, iar ceilalți sunt evrei și se luptă între ei. Haideți să vedem dacă Mesajul pe care-l avem este în legătură cu aceste lucruri.

Când Israel a fost recunoscut ca națiune, la aceeași oră, în aceeași zi și în aceeași lună, mă aflam la Green's Mille, Indiana. Atunci mi s-a arătat Îngerul Domnului și m-a trimis pe câmpul Evangheliei, după ce mă mai întâlnise o dată la râu, și mi-a spus tot ce se va întâmpla. Vedeți? El m-a încredințat cu ani în urmă, când Israelul era recunoscut deja ca națiune.

Totul este în legătură. Îngerul Domnului este acum pe pământ. El lucrează și pregătește totul pentru venirea Domnului. Este același Înger care a văzut păcatul Sodomei și a venit jos să constate dacă este adevărat ce i S-a spus”

„*De aceea Mă voi coborî acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști.*” (Geneza 18.21).

Gândiți-vă că un Înger a rămas cu Avraam, Îngerul Domnului, în timp ce ceilalți doi îngeri s-au dus la Lot în Sodoma, ca să scoată afară grupul mic al fecioarelor nechibzuite. Un Înger a rămas la Avraam, iar ceilalți doi s-au dus și au predicat în Sodoma, la fel ca Billy Graham și Oral Roberts, ca să-i scoată afară.

Îngerul care vorbea cu Avraam, stătea cu spatele către cortul în care era Sara și a spus:

„Avraam, unde este nevastă-ta, Sara?” De unde știa El că Avraam era căsătorit? De unde o cunoștea pe soția lui și îi știa numele? De unde știa că ea era în cortul de la spatele Lui? El i-a zis lui Avraam: „**Eu** ți-am dat o făgăduință.” Vedeți voi cine este acel „**Eu**”? „**Eu** ți-am dat o făgăduință. **Eu** te voi cerceta și nevastă-ta Sara va avea un copil.” Sara, care era în cortul de la spatele Lui, a râs când a auzit acele cuvinte, dar Îngerul a zis: „*De ce a râs Sara?*” Vedeți semnul pe care l-a dat El, Bisericii Sale?

Apoi, vedeți semnul pe care l-au primit sodomiții? În Sodoma avem din nou trei grupuri.

Noi avem predicatori mari care lucrează în toată lumea. Billy Graham nu a putut să intre în gruparea aleasă, după ce a primit Duhul Sfânt, deoarece câmpul lui de evanghelizare este Sodoma. Acest lucru îl recunoaște și el. Dumnezeu îl ține acolo cu predici intelectuale, prin care încearcă să smulgă fecioarele nechibzuite din Sodoma și să le ofere harul.

Dar aici era Avraam și grupul lui. Și Isus a spus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot... se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.*” (Luca 17.28+26).

Vedeți, îngerii vor fi pe pământ și vor face același lucru. Acesta este motivul pentru care Billy Graham merge la bapțiști. El trebuie să procedeze așa. Apoi John Schiller și toți ceilalți bărbați însemnați care au treziri, trebuie să lucreze așa ca să-i

smulgă de acolo. Biblia spune că îngerii au făcut o singură minune în Sodoma: „*i-au lovit cu orbire, de la cel mai mic până la cel mai mare.*” (Geneza 19.11). Chiar și predicarea Evangheliei lovește cu orbire. Așa spune Biblia. Dar Cel care era cu Avraam și cu gruparea aleasă, săvârșea minuni supranaturale.

În anul 1914 a început războiul mondial, iar de atunci nu mai este pace pe pământ. Mereu este ceva în mișcare. Ce fac ei? Au rămas tari la cerbice, încăpățânați.

O, Dumnezeu, fii milostiv! Ei țin toate lucrurile pe loc; rețin războiul atomic, rețin distrugerea până când Israelul se întoarce înapoi și se adună împreună.

După ce Israelul se va aduna în țara lui, Mesajul va trece la ei și vor fi sigilați cu Duhul Sfânt. După ce toți aleșii dintre neamuri vor fi chemați afară pentru Numele Lui, inclusiv cei din epoca aceasta, Israelul va primi un mesaj pentru trei ani și jumătate. Daniel a spus mai dinainte că sunt rânduite șaptezeci de săptămâni pentru poporul Israel. Pentru mântuirea evreilor a mai rămas o săptămână, adică șapte ani. El a spus: „Mesia, care este Hristos, va veni și va proroci, iar la mijlocul săptămânii va fi stârpit.” Da, Isus a predicat trei ani și jumătate, apoi a fost ucis. Jertfa zilnică, despre care vorbește Daniel, a fost înlăturată. Apoi harul a trecut la neamuri până în vremea noastră. Astfel, pentru evrei au mai rămas trei ani și jumătate, ca să se împlinească cele șaptezeci de săptămâni. Am putea trece la Apocalipsa 11 și s-o studiem. Biserica se arată încă o dată numai în Apocalipsa 19. În acest timp de trei ani și jumătate, vin Moise și Ilie, ca să le predice lor. Ei nu au murit încă fizic, dar după ce își vor încheia lucrarea, vor fi omorâți „*și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă „Sodoma” și „Egipt”, unde a fost răstignit și Domnul lor.*”

Dar, după cele trei zile și jumătate, duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei și s-au ridicat în picioare, și o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut.” (Apocalipsa 11.8+11). Vedeți? Ei vor învia și vor fi răpiți la cer. Și a zecea parte din cetate se va prăbuși în urma cutremurului care va urma.

Moise și Ilie vor face semne și minuni între evrei, cărora le vor predica. Nimicirea pământului nu poate avea loc înainte de strângerea evreilor acolo. Așa spune Biblia.

În Apocalipsa 7.1, Ioan spune că a văzut patru îngeri. Fiți atenți! Evreii trebuie să primească Duhul Sfânt la fel ca ceilalți. Bărbatul cu călimara este Duhul Sfânt. Cei care citiți Biblia sunteți de acord? Acesta este același înger care vine cu pecetea lui Dumnezeu, cu Duhul Sfânt:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4.30).

Pecetluirea evreilor va avea loc numai după ce se vor întoarce în țara lor. Nu demult, ei au fost recunoscuți și primiți în ONU. Totul este pregătit. Priviți dovada că ei sunt evrei: *„Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” (Apocalipsa 7.3).*

Ca să dovedesc acest lucru, citim versetul 4:

„Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.” Israeliți. Unde se află ei? Abia acum se adună, iar când vor fi în țara lor, vor fi pregătiți și așteaptă timpul pecetluirii: câte douăsprezece mii din fiecare seminție:

Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii;

din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii;

din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii;

din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii au fost pecetluiți.” (v. 5-8).

Haideți să trecem câteva minute prin capitolul 14 din Apocalipsa:

„Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.” (v. 1).

După răpirea Miresei, Mirele va veni pe Muntele Sionului, exact în felul în care s-a descoperit Iosif fraților săi. Iosif i-a scos afară pe toți egiptenii (păgânii), când s-a descoperit fraților săi și a spus: *„Eu sunt Iosif!”* Dar ei se temeau de el. Cred că vă amintiți, pentru că noi am cercetat acest lucru în epocile Bisericii.

Când Isus Se va arăta celor ce L-au străpuns, ei Îl vor întreba: *„De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?”* iar El le va răspunde: *„În casa celor ce mă iubeau le-am primit.”* (Zaharia 13.6).

În ziua aceea, fiecare seminție în parte se va jeli pentru că au săvârșit această fărădelege împotriva lui Mesia, Dumnezeuul lor.

Și atunci, El le va spune exact același lucru pe care l-a spus și Iosif fraților săi: *„Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.”* (Geneza 45.5).

Biblia ne spune că Dumnezeu a orbit ochii evreilor, pentru ca neamurile să poată

avea trecere, să fie un popor pentru Numele Lui; astfel a fost luată Mireasa dintre neamuri.

Ce minunat, nu-i așa? Aici o aveți. Acolo sunt cei o sută patruzeci și patru de mii. Dacă vreți să vedeți și Mireasa, și ca să dovedim că cei o sută patruzeci și patru de mii nu sunt Mireasa care se arată după aceea, vrem să citim din Apocalipsa 7.9:

„După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini;

și strigau cu glas tare și ziceau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!”

Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie, și s-au închinat lui Dumnezeu,

și au zis: „Amin. A Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.”

Și unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?”

Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-l slujesc zi

și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui.”

Ce face nevasta ta? Îți slujește acasă. Tu te așezi la masă și ea îți servește mâncarea, îți pregătește hainele și te slujește zi și noapte în casa ta. Tot așa, Mireasa ieșită din toate națiunile lumii, va sta zi și noapte înaintea tronului lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la ceea ce v-am spus aseară, și anume că: „*Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui.*”

Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță.

Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Cei o sută patruzeci și patru de mii din Israel așteaptă venirea Domnului, dar ei vor putea să vină la suprafață numai atunci când va fi terminată lucrarea dintre neamuri.

Aici aș dori să vă spun ceva. Levi Petrus din Stockholm, președintele bisericii „Filadelfia,” a trimis un milion de Biblii în Israel (am primit și eu una ca amintire de la el). Evreii citesc de la dreapta la stânga. Așa este limba lor. Ei au citit acele Biblii și au spus:

„Dacă acest Isus este Mesia și Duhul Lui a venit înapoi, prin Duhul Sfânt, vrem să vedem dacă are semnul unui proroc și atunci vom crede!” Ce minunat!

Când am auzit acele cuvinte, m-am gândit: „Doamne, a sosit timpul!” Eu, Billy și soția lui, tocmai făcuserăm o călătorie în India, și m-am gândit că la întoarcere voi putea trece prin Israel ca să duc mesajul la evrei. Aici este adevărul.

Evreii îi cred întotdeauna pe prorocii lor. Aceasta o știm și noi, pentru că Dumnezeu le-a spus: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Dacă ceea ce spune el se împlinește, ascultați-l, căci Eu sunt cu el, dar dacă nu se întâmplă, să nu aveți nici o legătură cu aceasta, pentru că Eu nu sunt cu el.”* (Numeri 12.6 + parafrizare). Evreii știu aceasta.

Eu mă gândeam: „Nu va fi minunat acest lucru? Voi chema patru sau cinci mii din cei care au citit Biblia, și am să le spun: „Dacă Isus este Mesia, veți vedea semnele unui proroc.” Aveam biletul de avion pregătit și mai erau doar 30 de minute până când avea să fie strigată linia aeriană arabă. Eu eram în aeroportul din Cairo, Egipt și mă gândeam că ei vor primi cu siguranță Cuvântul, la fel cum s-a întâmplat și la Rusalii.

„Dacă aș putea să merg acolo, aș aduna un număr de oameni ca să văd dacă este ungere. Apoi le voi spune: „Voi trebuie să vă întoarceți la Temelia pe care au refuzat-o părinții voștri, și să-L primiți pe El. Ridicați mâinile și El Își va dovedi prezența cu putere și veți primi chiar acum Duhul Sfânt.” După aceea, ei vor continua să evanghelizeze tot Israelul...” Dar chiar în clipa când mă gândeam la toate aceste lucruri, parcă am fost străpuns de Ceva care îmi spunea: „Nu te duce acum, pentru că nu a sosit încă timpul!”

Vedeți, numărul neamurilor nu este încă deplin și ziua mântuirii lor nu s-a încheiat. Oh, mă gândesc că și eu sunt în acest număr! Am vrut să plec, dar Ceva m-a străpuns din nou și atât de tare, încât nu am mai putut suporta și m-am retras în spatele clădirii aeroportului, mi-am plecat capul și am spus:

„Tată, Te rog să-mi spui ce trebuie să fac.” Și El a zis:

„Să nu mergi în Israel pentru că nu a sosit încă ceasul!” M-am dus imediat și mi-am schimbat biletul alegând o altă rută, deoarece ceasul pentru Israel nu venise încă. Însă într-o zi, mesajul va ajunge și în Israel. Cum? Dumnezeu îi va trimite pe Ilie și Moise, conform Apocalipsa 11, iar ei vor face în mijlocul lor semne și minuni dumnezeiești. După ce Biserica dintre neamuri va fi completă, harul se va lua de la neamuri și epoca Rusaliilor se va încheia.

Denominațiunile vor merge însă mai departe, iar noi le vom vedea mai târziu ca fecioare nechibzuite, fiindcă acolo vor fi încadrate.

Evreii vor primi botezul Duhului Sfânt. Acolo va fi o trezire, iar în timpul lucrării acestor proroci, cerul va fi închis și nu va ploua deloc: *„Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele prorociei lor...”* (Apocalipsa 11.6). Ei au putere să facă tot felul de semne și minuni, dar apoi va acționa împotriva lor ierarhia catolică. Evreii au banii lumii. Biserica catolică va face cu ei un legământ, dar când se vor întâmpla toate acestea, îl va rupe. Ea va merge acolo, dar Dumnezeu se va ridica și va lupta pentru Israel, așa cum a făcut odinioară în Egipt. Cei doi proroci vor fi omorâți *„și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari,”* și timp de trei zile și jumătate vor fi scuipate.

Așa au făcut și cu un predicator pentecostal, cu soția și copiii lui. Trupul copiilor morți se umflaseră, dar cu toate acestea continuau să alerge în jurul lor și le scuipau. Au făcut aceasta timp de 3-4 zile, până să-i înmormânteze.

Biblia spune că același lucru îl vor face cu trupurile celor doi proroci. Trupurile lor moarte vor fi lăsate timp de trei zile și jumătate pe străzile Ierusalimului, după care Duhul de viață se va întoarce în ei, se vor ridica în picioare și vor fi luați în slavă. Aproximativ în același timp, va începe focul. Acesta va fi sfârșitul timpului, apoi totul va fi trecut.

Nu uitați că înainte de desfășurarea acestor evenimente, Mireasa dintre Neamuri va fi ridicată în răpire. Poate că unii dintre voi veți fi la masă în dimineața aceea:

unul va fi luat și unul va fi lăsat. Dintr-o mașină care rulează pe autostradă, soțul sau soția va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. Unele morminte se vor deschide și morții din ele vor învia, dar despre ceilalți morți scrie că nu vor învia decât după o mie de ani.

Gândiți-vă că atunci se va termina totul. Venirea Lui va fi tainică; nimeni nu știe când va fi. Nouă ni s-a spus să fim pregătiți și să veghem tot timpul. Nu cunoaștem ceasul acela, dar oricând va fi, nu o vom lua înaintea celor adormiți, pentru că mai întâi vor învia ei. Când Se va arăta Isus, toți vom fi transformați, fie că suntem adormiți, fie că suntem în viață, și Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh. (1Tesaloniceni 4.16-17).

Mai întâi, ne vom întâlni cu alții, apoi ne vom întâlni cu El. Așa spune Biblia în 1Tesaloniceni 4.15:

„Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.”

Atunci când va răsună trâmbița, nimeni și nimic nu-i va putea opri pe cei dragi, care au depus mărturie pentru El, să învieze. Ce va răsună? Vestea venirii Lui. Întâi vor învia cei care sunt adormiți în Hristos, iar cei care vom fi încă în viață, vom fi transformați. În timp ce vom sta încă aici, vom simți cum vine transformarea peste noi: părul cărunt și zbârciturile vor dispărea într-o clipă, într-o clipeală de ochi, și vom fi din nou tineri. Dar înainte de aceasta, îi vom întâlni pe cei dragi ai noștri. Acolo va fi mama, tata, prietenul sau prietena noastră, etc. O, Aleluia! Suntem noi pregătiți pentru ziua aceea?

Apoi, împreună cu cei înviați, vom fi luați în slavă și ne vom întâlni cu Domnul în văzduh.

În ordinea aceasta, va fi venirea Lui. Atunci îi vom revedea pe toți cei dragi care au

adormit în credință. Vedeți bunătatea lui Dumnezeu? El a știut că dacă ne-am întâlni mai întâi cu El, L-am întreba: „Mama mea este aici? A putut ajunge? Noi am predicat cu toată puterea, am încercat totul, este ea aici? Dar unchiul este? Fratele meu este aici? Doamne, noi Te iubim atât de mult!”

Prima dată ne vom întâlni unii cu alții. Astfel, nimeni nu va mai trebui să întrebe nimic, pentru că vom fi toți acolo.

Nu este de mirare că în vedenia avută de Ioan, ei au stat și au strigat: „*Amin. A Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.*” (Apocalipsa 7.12).

Cei douăzeci și patru de bătrâni și-au pus cununile înaintea tronului și s-au închinat înaintea Lui.

Într-o zi, noi vom fi luați de pe acest pământ și duși dincolo, dar mai întâi vom fi duși în văzduh, unde ne vom întâlni cu El.

Rebeca s-a hotărât să meargă cu Eliezer ca să-l întâmpine pe viitorul ei soț, pe Isaac. Nu-l văzuse niciodată, dar Dumnezeu a înștiințat-o că o călăuzește. Isaac, fiul lui Avraam, era pe câmp când a venit ea, spre seară. Gândiți-vă că era spre seară. Rebeca a călătorit pe o cămilă, iar când s-au apropiat, Eliezer i-a zis: „*Este stăpânul meu!*” Atunci, Rebeca a coborât de pe cămilă, și-a luat mahrama și s-a acoperit cu ea. Până atunci ea nu-l văzuse niciodată pe Isaac și nici el n-o cunoștea, dar cu toate acestea a venit la el prin credință.

Nici eu nu știu cum arată Isus, oh, dar dacă Îl voi vedea?

Când l-a întâlnit, a fost o dragoste la prima vedere. Vedeți? Deși nu se văzuseră niciodată până atunci, a fost o dragoste la prima vedere. S-au întâlnit în câmp, iar

el a luat-o în casa tatălui său și s-a căsătorit cu ea.

La fel se va întâmpla și cu Biserica Mireasă: va fi înălțată în văzduh, unde Îl va întâlni pe Domnul. Ce va fi atunci? Dragoste la prima vedere.

În ziua aceea, vom fi ridicați de pe pământ. Atunci vom cânta cântecele de mântuire și Îi vom mulțumi pentru harul pe care ni l-a dat. Îngerii vor sta de-o parte și de alta, cu capetele plecate, pentru că nu vor înțelege despre ce vorbim. Ei n-au fost căzuți niciodată și nu știu ce înseamnă să fii mântuit. Noi suntem cei care am fost pierduți. Atunci vom înțelege ce lucruri grozave au stat înaintea noastră, dar El ne-a mântuit prin sângele Său, și ne-a scos din toate popoarele, limbile și națiunile pământului.

Întâlnirea va fi în văzduh, iar după plecarea noastră, harul va trece la evrei și cei o sută patruzeci și patru de mii vor primi Evanghelia. Ei nu pot s-o primească în același timp cu neamurile. Evreii o tăgăduiesc și o ascund acum, dar după plecarea Bisericii dintre neamuri, Lumina va trece la ei. Atunci, Duhul Sfânt vine peste cei doi martori și cei o sută patruzeci și patru de mii din semințiile lui Israel, vor primi Evanghelia.

Revenind la tema noastră, Biblia spune că erau zece fecioare. Să revenim pentru aceasta la Matei 25, pentru că mai avem puțin timp. (Fratele Branham cântă):

Când vom petrece în cer, în liniște,

Vacanța minunată?

Ce călătorie va fi aceasta și bucurie,

Când vom cânta în raiul ceresc,

Și-L voi privi în față pe Mântuitorul meu.

Nu vrei și tu să fii acolo?

Acum vom citi din **Matei 25.1-13**:

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.

Cele nechibzuite, când și-au luat candelile, n-au luat cu ele untdelemn;

dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase.

Fiindcă mirele zăbovea, au așipit toate și au adormit.

La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”

Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelile.

Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile.”

Cele înțelepte le-au răspuns: „Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.”

Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.

Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”

Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!”

Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.”

Vedeți că nu au fost dintre cei necredincioși, ci credincioși? Cele cinci fecioare înțelepte, aveau untdelemn în candelă. În Biblie, untdelemnul este simbolul Duhului Sfânt. Aceasta o știm cu toții. De aceea îi ungem pe cei bolnavi cu untdelemn. Conform celor citite, fecioarele înțelepte au avut untdelemn în candelăle lor, adică Duhul Sfânt, de aceea au fost pregătite să intre la nuntă.

Am putea merge și în Ezechiel 9, ca să clarificăm acest lucru, dar mai am încă 15 versete aici.

În săptămâna aceasta, noi am văzut deja că untdelemnul este simbolul Duhului Sfânt. Biblia spune că toate cele zece erau fecioare. Fiți atenți! Lăsați-mă să compar aceste două grupuri de fecioare: unul este format din fecioare înțelepte, în timp ce celălalt este format din fecioare neînțelepte, deși ambele sunt fecioare.

Dacă vreți să știți ce înseamnă cuvântul „fecioară,” am putea spune: „sfântă,

curată, neîntinată, virgină.” Cuvântul „sfințit,” înseamnă „curat și sfânt.” În greacă, cuvântul „sfințit” înseamnă „curat,” în ebraică înseamnă „a se face curat,” iar în engleză, „curat.” Noi luăm aceste trei cuvinte care au aceeași însemnătate, deși se pronunță diferit. Cuvintele „curat, sfânt, sfințit,” definesc aceeași calitate. Dacă vrem să redăm cuvântul englez „dog,” în germană, ar fi „hund,” este adevărat, frate Norman? Dacă aș vrea să-l redau în spaniolă, aș spune „ajo”. (În limba română este „câine”). Deci, „ajo, hund și dog” au aceeași însemnătate: câine.

La fel este în cazul cuvântului grec „curat,” care înseamnă „sfințit.” Cuvântul ebraic este „sfânt.” „Sfânt, curat și sfințit,” același lucru. Înseamnă că nu este vorba de o biserică murdară, ci de una curată și sfântă.

„...zece fecioare... au ieșit în întâmpinarea Mirelui.” Ce înseamnă aceasta? Că au ieșit toate aceste biserici, nu doar cea catolică și denomițiile. Bapțiștii predică despre a doua venire a Domnului; nazarinienii predică despre a doua venire a Domnului; metodisții și prezbiterienii, de asemenea. Vedeți cum corespunde aceasta? Toți au ieșit în întâmpinarea Mirelui. Gândiți-vă la aceasta. Toți sunt pe calea lor și spun că merg să-L întâmpine pe Mire.

Dacă Dumnezeu ar privi numai la aceasta, ar trebui să-i primească pe toți. Vă amintiți că noi am văzut aceasta zilele trecute când Dumnezeu ne-a vorbit într-una din epocile Bisericii despre „învățătura lui Balaam.” Balaam aparținea de o națiune mare, care credea în Dumnezeu. Ce făcea el? Aducea jertfe aceluiași Dumnezeu, Dumnezeului lui Israel, lui Iahveh. El a zidit șapte altare, la fel ca Israel, numărul „șapte” fiind numărul desăvârșirii dumnezeiești. Astfel, El a creat lumea în șase zile, iar în cea de-a șaptea s-a odihnit. Vedeți? Șapte. După primii două mii de ani lumea a fost distrusă prin ape; două mii de ani a lucrat cu Israel, iar la sfârșitul lor a venit Hristosul; și acum suntem la sfârșitul celei de-a treia perioade de două mii de ani.

După fiecare perioadă de două mii de ani s-a întâmplat ceva, iar acum va fi zguduită din nou. Dumnezeu a creat lumea în șase mii de ani, iar biserica luptă împotriva lucrurilor lumii tot de șase mii de ani. Următoarea perioadă care

urmează este Împărăția de o mie de ani. Înțelegeți acum?

Biserica a avut tot șapte perioade, adică șapte epoci, „șapte” fiind numărul desăvârșirii. Există numai șapte: șapte epoci ale Bisericii, șapte mii de ani de creație, totul se leagă în șapte.

Biblia spune că fecioarele au ieșit în întâmpinarea Lui. Cele nechibzuite nu aveau untdelemn în candelile lor, dar cele înțelepte aveau. Cele nechibzuite credeau în Hristos, erau curate, predicau Cuvântul prin prisma organizației lor, predicau despre a doua venire a Domnului, despre Jertfă și iertare, și credeau. Dacă vorbiți cu un învățat al bapțiștilor, trebuie să fiți siguri și stăpâni pe ceea ce spuneți, dar conform Matei 24.24, aceste lucruri vor fi atât de apropiate *„încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”* Isus a spus că aceste duhuri vor fi atât de asemănătoare, încât penticostalii vor fi înșelați și deviați de la Adevăr atât de mult, încât nici nu ne putem imagina.

Să citim împreună Matei 24.24: *„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.”*

Hristoși mincinoși și proroci mincinoși. Ei vor veni negreșit. Se vor scula hristoși, adică unși mincinoși, oameni mincinoși care vor spune: „Eu sunt un slujitor al Domnului!” și vor propune unele lucruri prin care, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.

Există o singură posibilitate ca să fiți mântuiți și aceasta constă în alegerea făcută înainte de întemeierea lumii. Alegerea s-a făcut prin faptul că El cunoaște totul dinainte. Astfel, numele voastre au fost scrise încă de atunci în Cartea Vieții.

Semne mari... Observați aceste două biserici. O, dacă ar fi o posibilitate de a-i face pe oameni să înțealegă! Acest lucru arde în sufletul meu, fiindcă o biserică este la

fel de curată și de sfântă ca cealaltă. Toate sunt fecioare, toate sunt curate, singura deosebire dintre ele fiind untdelemnul, Duhul Sfânt. Dacă fecioarele nechibzuite ar avea Duhul Sfânt, s-ar aprinde același foc ca la Rusalii, dar așa sunt goi, nu au nici un pic de untdelemn în candelile lor. În schimb, au ritualurile lor, ceremoniile lor, mărturii de credință care vă zguduie conștiința și cântări asemenea imnurilor îngerești, toate acestea fiind cât se poate de frumoase, ireproșabile. Nu puteți să le găsiți nici o vină, dar cu toate acestea, sunt pe dos pentru că au numai o parte din Adevăr. Ei sunt aceia care vor pierde răpirea.

Fiți atenți! Ca să puteți înțelege, priviți un exemplu. Aici este Moabul, care reprezintă organizațiile, iar lângă el este Israelul, care nu era o organizație. (Fratele Branham desenează pe tablă).

Moab a ridicat șapte altare, la fel ca Israel; a adus ca jertfă șapte tauri, la fel ca Israel, și a zis: „Vine vremea când se va arăta Mesia, care rămâne în veac. El este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, de aceea aducem și șapte miei ca jertfă.”

La rândul lui, Israel spunea: „Trebuie aduși ca jertfă exact șapte miei.”

Chiar la începutul omenirii, Cain a ridicat un altar, s-a închinat și a adus o jertfă. El a procedat la fel ca Abel, dar fără să aibă o descoperire dumnezeiască. O, înțelegeți aceasta? Ei merg și astăzi fără descoperirea dumnezeiască, dar Biserica adevărată este zidită pe descoperire, pentru că Isus a spus: „...pe această **piatră** voi zidi Biserica Mea...”, „**piatra**” fiind **descoperirea** dată prin Duhul; descoperirea lui Isus Hristos în dumnezeirea Sa glorioasă.

„...pe această **piatră** voi zidi Biserica Mea...”

Dacă în fața lui Dumnezeu ar fi suficiente ritualurile voastre, predicarea Evangheliei despre revenirea lui Isus Hristos și celelalte lucruri care sunt absolut

biblice, înseamnă că El este obligat să vă primească pe toți: pe bapțiști, prezbitierieni, pentecostali, etc., pentru că ați îndeplinit cerința Lui. Dar Dumnezeu nu poate primi ambele grupuri ale fecioarelor. De ce aceasta? Pentru că fecioarele neînțelepte nu au descoperirea, nu au Duhul, nu au ulei în candelă. Dincoace însă, sunt fecioarele înțelepte.

Cu câteva seri în urmă, am văzut că Israelul nu era o organizație, ci erau străini și călători prin țară și locuiau în corturi, iar Dumnezeu i-a zis lui Moab: „Nu încerca să-i blestemi pentru că Eu sunt cu ei!”

Fiți atenți! Acest popor credea în același Dumnezeu în care credea și Israelul. Ei se închinau la același Dumnezeu, dar nu erau însoțiți de semne și minuni, pe când Israelul avea șarpele de aramă, Stâncă lovită, bucuria Împăratului, vindecarea divină, prorocii și altele. Moabul nu avea aceste lucruri, ci posedau doar ritualuri fără ungeri, fără binecuvântare.

Aceasta este diferența dintre fecioarele nechibzuite și fecioarele înțelepte. Care? Deși ambele erau fecioare, unele aveau untdelemn în candelă, pe când celelalte nu aveau.

Nechibzuitele ziceau: „Noi suntem la fel de bune ca voi!”, dar înțeleptele spuneau: „Nici un om nu este bun, pentru că așa spune Biblia.”

„Voi sunteți doar o grupare mică de sfinți fanatici,” spuneau nechibzuitele, dar înțeleptele ziceau:

„Nimeni dintre noi nu este sfânt, fiindcă toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu. Singura voastră șansă este să recunoașteți aceasta, nu să fiți primiți ca membri într-o biserică, nici să încercați să duceți o viață sfântă.”

Recunoașterea constă în a-L primi pe Hristos, nu în felul cum încerc eu să trăiesc. Nu faptele mele bune, ci cât este El în mine. El S-a făcut una cu mine, pentru ca prin harul Său, eu să pot deveni una cu El, să fiu al Lui. Înțelegeți aceasta?

Deci avem fecioarele neînțelepte și fecioarele înțelepte care aveau untdelemn în candelă. Deodată a răsunat o strigare: „*lată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Imediat s-au trezit toate, dar cele cu untdelemn în candelă au putut să intre, pe când celelalte, nu. Vedeți în ce constă deosebirea? Cele neînțelepte s-au dus să se roage să primească Duhul Sfânt, dar pe când mergeau ele, totul a trecut.

Denominațiunile spun: „Poate am fost greșiți. Poate ar trebui să ne întoarcem înapoi să căutăm botezul cu Duhul Sfânt.” Aceasta încearcă să facă acum, ați observat? Cât de aproape trebuie să fie venirea Domnului, dacă îi vedem cum încearcă să primească untdelemnul! Înțelegeți?

Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, aceasta este ceea ce încearcă să facă toate acum: să aibă o trezire, a venit Mirele.

Chiar și Billy Graham a scris în „Vestitorul credinței”, pe care cred că ați citit-o și voi: „Nu puteți ignora Biserica pentecostală. Noi nu o putem pune deoparte, pentru că într-un singur an are mai mulți convertiți decât toate celelalte biserici la un loc.”

Vedeți, Focul arde și totul este zguduit, iar năvodul este aruncat și apoi tras afară. Isus a spus odată că: „*Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.*”

După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, șed jos, aleg în vase ce este bun și aruncă afară ce este rău...” (Matei 13.47-48).

Aceasta face mesajul cincizecimii acum. Năvodul este aruncat în apă și în el se

prind tot felul de viețuitoare: mormoloci, broaște, căluți de mare, șerpi, păianjeni, etc. Desigur, între ele sunt și pești, iar aceia aparțin Mielului.

Acum aș vrea să vă întreb ceva, frații mei, pe cei care ascultați aceste benzi și apoi vreți să le ardeți: „Când vor deveni ei pești? Când îi prinde năvodul?” Sigur că nu! Ei au fost pești de la început, este adevărat? Vedeți? Ei au fost aleși înainte de întemeierea lumii, dar nu au fost folosiți încă de Stăpân.

Ce se întâmplă cu broasca? Dacă aruncați pe mal o broască bătrână, va sări înapoi în apă. Bătrânul rac, care stă în apropiere, spune: „O, aceasta este o grupare de sfinți fanatici!” și merge cât poate de repede înapoi în mlaștină.

Bătrânul șarpe spune: „Eu cred că zilele minunilor au trecut. Pe mine nu poți să mă rătăcești.” Și merge mai departe în calea lui. De ce fac aceasta? Pentru că șarpele a fost șarpe de la început; broasca a fost broască și așa mai departe, iar Biblia spune: *„Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci, dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.”* (1 Ioan 2.19).

Fecioarele înțelepte se pregăteau cu insistență, pe când cele neînțelepte au trebuit să meargă să-și cumpere untdelemn. Aceasta încearcă să facă acum marile biserici evanghelice. Ei încearcă să găsească aceste lucruri de preț, merg la Biblie și spun: „Avem nevoie de binecuvântarea de la Rusalii.” Păi, vă puteți imagina ce fel de servicii divine vor avea ei!

Desigur, nu-și vor da jos manichiura, rujul de pe buze și toate celelalte lucruri urâte; și nu sunt gata să părăsească cluburile și societățile pe care le frecventează, ci asemenea lui Esau, vor să țină cu o mână lucrurile lumii, iar cu cealaltă să-L apuce pe Dumnezeu. Dar nu se poate așa ceva! Nu este posibil să fiți creștin și să priviți în același timp și la lume și la Dumnezeu. Punctul principal trebuie să fie Golgota, așa că rămâneți acolo! Totuși, ei aleargă înapoi și încolo. Gândiți-vă cât este de aproape totul! Biblia spune că în timpul cât fecioarele nechibzuite s-au dus

să cumpere untdelemnul, a venit Mirele. O, frații mei, suntem aproape! Da, suntem tot mai aproape de Casă, iar într-o dimineață ca aceasta:

Trâmbița Domnului va răsuna,

Timpul se va sfârși

Și dimineața se ivește

Frumoasă, strălucitoare și veșnică;

Atunci mântuiții de pe pământ,

Se vor regăsi pe malul ceresc,

Și Domnul îi va chema pe ai Săi.

Voi fi și eu acolo,

O, ce minunat va fi!

Ce se întâmplă cu fecioarele nechibzuite? Vreți să știți, nu-i așa?

Aș vrea să clarificăm ceva. Ce se va întâmpla cu aceste biserici? Ce se va întâmpla cu oamenii care au venit pe calea lui Hristos, dar nu merg până la capăt cu El? În Romani 8.9 scrie: „...*Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*” Voi

aparțineți unei organizații și nu lui Dumnezeu. Dacă Duhul lui Dumnezeu nu este în voi, nu aparțineți lui Dumnezeu. Voi trebuie să aveți Duhul lui Dumnezeu ca să fiți din Dumnezeu, ca să-I aparțineți. Desigur. Aceasta înseamnă că cei care nu sunt din El, vor trece prin necazul cel mare. Dați-mi voie să aduc câteva texte ca să vă dovedesc aceasta.

În Matei 13.42 scrie: „...*acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.*” Acest verset se referă la necazul cel mare, este adevărat? Dați-mi voie să vă mai spun o dată că aceasta este rămășița.

Aici este o bucată de stofă. Femeia o întinde și vrea să facă din ea o rochie. Pentru aceasta, are la dispoziție toată bucata aceea de stofă. Toată este la fel și de aceeași calitate.

Vedeți? Ambele erau fecioare. Cele nechibzuite credeau în Hristos, aveau o formă de evlavie, mergeau la biserică, făceau milostenie și mult bine; nu se putea face nici o obiecție cu privire la faptele lor.

„*Știu faptele tale...*” a spus El în fiecare epocă. „*Știu faptele tale... dar îți lipsește ceva...*” Femeia este cea care hotărăște cum pune șablonul pe material și cum îl taie. Vedeți, restul care rămâne este din aceeași stofă. Păi ea aduce o bucată suficient de mare pentru rochia pe care vrea s-o facă, apoi taie stofa după modelul dorit, decupează fiecare bucată în parte, iar ceea ce rămâne se numește rest sau rămășiță. Bucățile de stofă croite după șablon sunt gata pentru confecționarea rochiei.

Deci, femeia este cea care face alegerea.

Dumnezeu a știut încă înainte de întemeierea lumii, cine va fi la sfârșit. El a făcut alegerea și a hotărât ce trebuie tăiat. El știa care era deosebirea dintre Esau și Iacov și El face deosebirea între cel păcătos și cel sfânt. El a cunoscut hotărârea

fiecărei inimi, de aceea ne-a ales înainte de întemeierea lumii și ne-a scris numele în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat. Numele noastre nu au fost scrise în Carte înainte ca El să fie jertfit, iar Biblia spune că Isus Hristos este Mielul junghiat înainte de întemeierea lumii. (Apocalipsa 13.8).

Astfel, numele noastre au fost scrise în Carte atunci când Mielul a fost hotărât ca să fie junghiat pentru noi. Noi suntem aleșii pentru care a trebuit să fie junghiat El.

Toate au fost fecioare, iar aici este restul rămas, rămășița. Dar ea nu este aruncată deoparte. O, nu! Ci este pusă deoparte și folosită pentru altceva, chiar dacă nu a fost tăiată ca Biserică. Ei vor trebui să stea la judecată, pentru că vor trece prin necazul cel mare. Înțelegeți? Biserica merge Acasă, dar rămășița rămâne în necaz.

Apoi îi vedem pe cei o sută patruzeci și patru de mii dintre evrei adunați pe Muntele Sion. Dar nu există trei Mirese diferite. Nu, nu! Există trei grupuri: Mireasa, rămășița și cei o sută patruzeci și patru de mii. Ioan nu a mâncat nimic altceva decât hrana Duhului Sfânt. Totul era în ordine cu el, nu era nimic pe dos.

Știați că Biblia spune că la sfârșitul timpului sfinții vor judeca lumea? Așa spune Pavel în 1Corinteni 6.2: *„Nu știți că sfinții vor judeca lumea?...”*

Acum să deschidem Bibliile la cartea lui Daniel și să citim despre judecata de la tronul alb. Am putea citi și din Apocalipsa despre aceasta, dar aș vrea să mergem în Daniel capitolul 7.8-12:

„M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om, și o gură, care vorbea cu trufie.

Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un

Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui ca un foc aprins.

Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie, pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc, ca să fie ars.

Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit."

Judecata a început și Cărțile au fost deschise. Aceasta se va întâmpla când Mireasa va veni înapoi. Biserica aleasă va ține judecata. În Apocalipsa 20 scrie că ceilalți morți vor învia numai după Împărăția de o mie de ani. Ați citit aceasta? „*Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.*” (v. 5). Atunci Isus va veni înapoi însoțit de Mireasa SA.

Amintiți-vă că totul este cuprins în „**trei.**” Astfel, El vine de **trei** ori:

- prima dată a venit să-Și răscumpere Mireasa;
- a doua oară vine să-Și răpească Mireasa;
- a treia oară vine împreună cu ea, ca Împărat și Împărăteasă.

Este la fel ca în cazul acelei povestiri de dragoste firești: El vine în mod tainic și o răpește, o ia și o duce departe de lumea aceasta. Așa cum spune Biblia: „...vom fi răpiți toți împreună... ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” (1Tesaloniceni 4.17). Vedeți?

- prima dată a venit s-o mântuiască;

- a doua oară vine s-o ia sus;

- a treia oară vine cu ea.

Da, El vine înapoi pentru a judeca neamurile.

Și Pavel a spus: „Cum! Când vreunul din voi are vreo neînțelegere cu altul, îndrăznește el să se judece cu el la cei nelegiuiți și nu la sfinți?

Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?” (1Corinteni 6.1+2).

Judecata Îi este dată lui Hristos și sfinților Săi. Ei sunt avocații. El stă pe tron, iar Mireasa conduce judecata.

Toți sunt chemați la judecată și se deschid cărțile. Și este deschisă încă o Carte: Cartea Vieții.

În primele cărți au fost scriși păcătoșii care au fost lepădați. Ei sunt lepădați și judecați încă de la început. N-au avut nici măcar o șansă, pentru că sunt capre, sunt lepădați, sunt păcătoși.

În schimb, oile vor rezista judecății. Ei trebuie să fie judecați și cei care o vor face sunt sfinții. Vedeți? Dumnezeu nu este nedrept.

Noi zidim biserici care valorează opt, zece milioane de dolari, în loc să folosim acei bani ca să ducem Mesajul la păgâni. Dumnezeu ne va cere socoteală pentru aceasta, dar cu ei va fi îndurător. El nu este nedrept. Dacă nu ați știut aceasta, nu ați fi fost trași la răspundere, dar acum veți fi responsabili pentru că vi s-a spus. Noi suntem datori să ducem mesajul. Voi veți răspunde pentru aceasta, fie că vreți fie că nu vreți; fie că ați auzit, fie că nu ați auzit.

Păgânii vor învia, oamenii care s-au închinat la idoli lor, pentru că nu au știut mai mult. Ei n-au știut nimic despre aceasta, iar Dumnezeu nu este nedrept. El nu-i va osândi, pentru că nu au avut nici o șansă, și le va acorda un loc.

Biserica lui Hristos, Mireasa, vine din fiecare epocă, începând cu Efes până în timpul acesta, propovăduind Mesajul adevărat al lui Hristos, așa cum a fost descoperit: botezul în apă în Numele Domnului Isus Hristos, botezul cu Duhul Sfânt, învierea, vorbirea în limbi și tălmăcirea, vindecarea divină și toate celelalte lucruri; și toți cei ce fac parte din ea vor sta acolo ca avocați.

Să zicem că este adus în față cazul cuiva:

„Tu ai avut o adunare așa și așa, i-ai spus?”

Avocatul răspunde: „Da, i-am spus.”

Totul este scris în Carte, de aceea nu poți nega aceasta. Chiar și gândurile noastre sunt scrise acolo. Înțelegeți? Nu puteți nega nimic.

„I-am spus că trebuie să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Am făcut-o în tabernacolul din Jeffersonville.”

„Da, am știut aceasta,” răspunde acuzatul.

„Așa este, scrie aici în Carte. Tu le-ai spus că trebuie să o facă. El chiar a cercetat Scriptura și a constatat că era corect, dar nu a făcut-o.”

Apoi Se întoarce spre acuzat și îi spune: „Depărtează-te de la Mine, lucrător al fărădelegii! Nici măcar nu te-am cunoscut!” Vedeți? Acolo, El va despărți oile de capre: unii vor fi puși la dreapta Sa, iar ceilalți vor fi puși la stânga. Cei care vor primi trecere, nu vor aparține niciodată de Mireasă. Înțelegeți? Mireasa este cu El în Templu, în timp ce ceilalți lucrează și își aduc slava în Împărăție. Mireasa este tot timpul cu Mirele, dar ceilalți nu le va fi îngăduit acest lucru. Ele vor fi acolo, vor sluji și nu vor fi lepădate, pentru că au fost despărțite de capre. Capra nu a putut înțelege aceste lucruri și nu i-a păsat de ele. Ea era capră și era mulțumită cu aceasta. Da, ei au murit ca și capre și acela a fost sfârșitul lor. Dar oile acestea au fost primite de Dumnezeu.

Amintiți-vă vedenia aceea puternică pe care am avut-o nu cu mult timp în urmă. El mi-a îngăduit să stau acolo cu oamenii pentru care voi fi răspunzător. Am văzut milioane care stăteau acolo și am întrebat:

„Toți aceștia sunt Branham?”

„Nu,” mi-a răspuns El, „aceștia sunt cei care s-au întors la Mine prin tine.”

„Aș vrea să-L văd pe Isus.”

Dar El mi-a răspuns: „Încă nu a sosit ceasul. Va mai trece un timp până va veni El. Atunci, tu vei fi judecat primul, prin Cuvântul pe care L-ai predicat.”

„Cu toți se va proceda la fel?” am întrebat eu.

„Da.”

„Și Pavel va trebui să stea acolo cu gruparea lui?”

„Da, și Pavel.”

„Eu am predicat același Mesaj pe care l-a predicat el.”

Atunci milioane de oameni au ridicat mâinile și au spus: „Pe aceasta ne odihnim noi!” Așa este.

El a mai spus: „Apoi veți merge înapoi pe pământ și acolo veți primi un trup în care puteți să mâncați și să beți, și veți trăi pentru totdeauna în prezența Sa. Aceasta se va întâmpla la venirea Domnului.”

Un moment. Este deja târziu și vom avea și un serviciu de botez. În ordine.

De-a lungul epocilor au lucrat două duhuri foarte apropiate unul de altul: unul este duhul denominațional, iar celălalt este Duhul Sfânt. Isus a spus că ele vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi cu puțință, i-ar duce în rătăcire chiar și pe cei aleși.

Aceste două duhuri își pecetluiesc fiecare oamenii lor. Satan a promis că el va avea

mai mulți decât Hristos și așa este. Vă rog să observați aceasta cu atenție: vor fi mai mulți decât cei care au Pecetea Duhului Sfânt.

Mulți sunt ca Eva. Ea s-a oprit suficient timp ca să poată fi înșelată. Dacă nu s-ar fi oprit să stea de vorbă, n-ar fi fost înșelată niciodată. Dar s-a oprit să vorbească cu șarpele, iar când a făcut aceasta, a fost înșelată. Cred că înțelegeți ceea ce spun. Sunteți atenți? Motivul pentru care a fost amăgită Eva... Aș vrea să spunem împreună ca să fiu sigur că înțelegeți. (Fratele Branham repetă împreună cu adunarea): Motivul pentru care a fost amăgită Eva, este că nu s-a ținut de tot Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, Satana i-a citat din Cuvânt, dar nu i-a spus tot adevărul. Nici denotațiunea lui nu o face. Înțelegeți? Ea a stat destul de mult timp ca să ia o parte din Cuvânt, dar nu suficient de mult ca să-L ia pe tot.

Aceeași situație este și astăzi. Fecioarele nechibzuite au stat destul de mult timp ca să primească o parte din Cuvânt, dar nu suficient ca să-L primească pe tot. Ele au fost sincere și cinstite în lucrare, dar nu a ajuns.

Biblia spune că Eva a fost amăgită. Nu Adam a fost amăgit, ci ea a fost amăgită. Adam a fost pe deplin conștient că face un lucru rău, dar nevasta lui l-a ispitit și l-a convins să ia parte la acel act interzis. Vedeți? El a știut că face rău, dar Eva a crezut că face bine.

Înțelegeți acum de ce a spus Pavel că femeia nu are voie să predice Evanghelia? Pentru că ea a fost cea amăgită, nu el.

„Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.

Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.

Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.

Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.” (1Timotei 2.12-15).

Niciodată nu-i este îngăduit să învețe pe alții sau să aibă autoritate. Pavel spune că ea nu are voie s-o facă. El era împuternicit de Domnul să spună aceste lucruri. Înțelegeți? „...ce vă scriu eu este o poruncă a Domnului.” (1Corinteni 14.37)

Ele spun: „Păi sunt proroci care ne prorocesc să predicăm.” Dar Pavel întreabă:

„Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns el?

Dacă crede cineva că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu este o poruncă a Domnului.

Și, dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă!” (v. 36-38). Dacă nu vrea să asculte, lăsați-l în pace și mergeți mai departe. Un astfel de om va cădea sigur în groapă.

Voi puteți vedea aceste două duhuri. Au pus femeii polițiști pe stradă, ceea ce este o rușine pentru steagul american. Să fie puse mame pe stradă ca organe de ordine? Și aceasta, în timp ce zeci de mii de bărbați sunt fără servicii. De ce fac totuși aceasta? Pentru că este o națiune a femeii, este un triumf al femeii. Biblia spune că femeia va prelua totul; este o închinare la femeie, este acel duh catolic dogmatic, care învață închinarea la femeie ca la o zeiță. Chiar nu puteți vedea aceasta?

Dumnezeu nu a putut să-i dea unui bărbat ceva mai bun decât o soție, o femeie

adevărată. Dar dacă ea face ceva prin care trece de aceasta, este descalificată. Așa este corect. Dumnezeu nu a vrut niciodată ca femeile să aibă un asemenea serviciu. Acele femei ar trebui să aibă copii și să-i crească. Ele sunt predicatori, dar serviciul lor de evanghelizare este acasă, la copilașii lor.

Cele două duhuri sunt foarte aproape unul de celălalt. Exact ca Satan de Eva. El s-a apropiat atât de mult de ea încât a putut să-i spună:

„Dumnezeu a zis...”

„Da, așa este.”

„Dumnezeu a zis...”

„Da, a spus și asta.”

„Dumnezeu a zis... Dar nu cred că ne va condamna dacă suntem botezați în „Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt.”

Fățarnic lipicios! Dumnezeu nu a spus niciodată așa ceva! Este moarte. În Biblie nu vei găsi nicăieri un asemenea botez.

Spuneți-mi, unde ați găsit voi numele de „Tată, Fiu și Duh Sfânt”? Nu există așa ceva! Și dacă nu există este o formulă moartă. De unde a ieșit această învățătură? Din Sardes. A fost scoasă de biserica moartă de acolo, dar nu există așa ceva. „...*îți merge numele că trăiești* (spui că ești o biserică creștină), *dar ești mort.*” (Apocalipsa 3.1). Așa este. Nu există așa ceva: un botez făcut în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt. Și cu toate acestea, unii spun:

„Bine, dar nu este și formula aceasta la fel de bună și de corectă?”

Nu este, pentru că Pavel a spus că nu este. El i-a întrebat pe cei din Efes: *„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”* (Traducere din engleză).

„Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt,” au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.”

Atunci Pavel a zis: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.”

Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați (din nou) în Numele Domnului Isus.” (Fapte 19.2-5).

Și tot Pavel a spus: *„...chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”* (Galateni 1.8).

Acesta este adevărul. Eu sunt responsabil doar pentru ceea ce vă spun. Înțelegeți? Aceste lucruri nu le spun numai pentru voi, cei din locul acesta, ci și pentru cei care vor asculta benzile sau vor citi aceste predici, pentru că știu că vor ajunge pretutindeni în lume.

Eva a fost amăgită pentru că a luat numai o parte din Cuvânt; Moab a fost amăgit; fecioarele neînțelepte au fost amăgite; biserica este amăgită; denominațiunile sunt

amăgite. Vedeți?

Rămâneți la Cuvânt! Aceasta este singura posibilitate. Rămâneți cu El! Nu vă îndepărtați! Rămâneți cu El și faceți ce a spus Dumnezeu, fără să luați seama la ceea ce spun oamenii. Țineți linia lui Dumnezeu!

Noi știm că fecioarele nechibzuite și-au pierdut poziția și locul, de aceea vor apărea la judecată. Dacă ele au auzit cândva Adevărul, sunt pierdute. Voi puteți să-L găsiți pe Isus numai acolo unde L-ați părăsit.

Știați că fecioarele pot fi amăgite de Satan? Sigur că da. Chiar dacă duc o viață curată? Da, domnule. Iuda a fost salvat, sfințit, a practicat vindecarea divină și a scos draci. El a mers alături de ceilalți ucenici și a făcut aceleași lucrări, dar înainte de revărsarea Rusaliilor și-a arătat adevărata față. Vedeți? El nu a primit Duhul Sfânt, pentru că s-a întors și L-a tăgăduit pe Domnul Isus.

Exact aceasta au făcut și bisericile. Când ajung la binecuvântarea cincizecimii, se depărtează de ea și nu vor s-o primească. Puteți înțelege aceasta?

În seara aceasta ajungem la Piatra cea mare, la Piatra de încheiere, la Piatra din capul unghiului.

Cred că mai avem doar puțin timp la dispoziție, dar aș vrea să ajungem la un alt lucru important, și anume: la semnul fiarei. În Apocalipsa 13.15 citim:

„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei...” Ele au avut putere și au făcut un chip, o icoană. Bisericile protestante au posibilitatea de a se unifica prin intermediul Consiliului Mondial al Bisericilor. Câți ați citit despre clădirile mari pe care le au pentru Organizația Mondială? Exact așa trebuie să fie: ca O.N.U., unde sunt reprezentate toate statele lumii. Toate bisericile vor fi acolo, chiar și

„Adunarea lui Dumnezeu.” Vedeți? „Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” (2 Petru 2.22). Categoriic. Ei merg înapoi și fac aceleași lucruri, tăgăduindu-și poziția evanghelică.

Da, iată-vă! Vreți să fiți mari și să acționați ca restul lumii, așa cum s-a întâmplat cu Israelul când au văzut că neamurile aveau împărați. Și ce au zis: „Vrem un împărat să domnească peste noi.” (1 Samuel 12.12).

Chipul fiarei este denomi-națiunea protestantă, nu cea catolică. La ce se referă Apocalipsa 13? Conform versetului 11, fiara care se ridică din pământ este America:

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.” Vedeți, celelalte fiare se ridică din mare, care înseamnă: „Apele... sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.” (Apocalipsa 17.15). Dar fiara care se aseamănă cu un miel, vine din pământ, dintr-un loc unde înainte nu existau oameni. Ea „...avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.” Și ce face? O icoană a fiarei care era în Europa, o unire între bisericile protestante și Roma, astfel încât nimeni nu va putea să cumpere sau să vândă dacă nu recunoaște icoana fiarei și nu are semnul ei.

Fiți atenți ce se întâmplă în continuare!

„Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șazeci și șase.” (Apocalipsa 13.16-18).

Noi știm cine este capul ierarhiei romane: papa. Eu am fost acolo și am văzut personal tronul pe care a fost întronat primul papă, Bonifacius al III-lea, să domnească la începutul epocii catolice. Acolo este scris: „**VICARIVS FILII DEI**”, care înseamnă „**LOȚIITORUL FIULUI LUI DUMNEZEU.**” Cu alte cuvinte, papa s-a pretins a fi „Înlocuitorul” Fiului lui Dumnezeu pe pământ. Înțelegeți? Prin aceasta, și-a luat dreptul și puterea de a schimba tot ce vrea, chiar și Biblia. De aceea spun ei: „Ave Maria”. De ce? Pentru că papa a spus: „Vom spune „Ave Maria!” și asta este tot.

„Vom face așa și așa!” Și tot ce spune papa se face întocmai, pentru că El este „Loțuitorul” Fiului lui Dumnezeu.

De curând ei au scos o nouă dogmă, care spune că Maria nu a fost înmormântată (deși se cunoaște locul unde a fost înmormântată). Ba mai mult, ei spun că ea a înviat. De ce spun aceasta? Pentru că așa a spus papa, și ceea ce spune el este infailibil, pentru că este Loțuitorul Fiului lui Dumnezeu.

Tuturor celor care vor să știe cine este fiara și de unde vine puterea aceasta, li se spune: „*Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șazeci și șase.*” (v. 18). Tot ce trebuie să faceți este să socotiți acel număr și veți obține 666. Așa este.

„*Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.*” (v.14), și a făcut o Confederație a bisericilor, o unificare a denominațiilor, chiar în țara noastră, în America. Ei se unesc ca o frățietate în care intră și catolicii, ca să încerce să oprească înaintarea comunismului. Dar Biblia spune că Dumnezeu a ridicat comunismul ca să se răzbune pe națiuni pentru felul în care s-au purtat cu copiii lui Dumnezeu. Vedeți?

În Apocalipsa 17.13 citim: *„Toți au același gând și dau fiarei puterea și stăpânirea lor.”* Aceasta se va întâmpla până când bomba atomică va lovi Vaticanul și ierarhia catolică va dispărea, nu va mai fi. Și ce spune Biblia în Apocalipsa 18.24, de ce se întâmplă aceasta? *„...pentru că acolo a fost găsit sângele prorocilor, și al sfinților, și al tuturor celor ce au fost înjunghiați pe pământ.”*

La Roma este fiara, iar în America este icoana ei, Confederația Bisericilor. Nu va trece mult și va trebui să închidem ușile bisericilor noastre sau vom primi semnul denominațiunilor. Noi vom închide ușile. Așa este. Noi știm cum stau lucrurile, de aceea nu ne vom lăsa influențați.

Înainte de a încheia, aș vrea să ne întoarcem la un alt subiect important: Pecetea lui Dumnezeu. Cred că știm cu toții că Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Astfel, în Apocalipsa 9.4 citim că urgiile vin numai peste cei care nu au pecetea lui Dumnezeu: *„Li s-a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii care n-aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu.”*

În 2Corinteni 1.22, scrie: *„El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.”* Iar în Efeseni 4.30 citim: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”*

Cel care pune pe fruntea lor Pecetea este Îngerul. Dar această Pecete nu înseamnă că li se va pune pe frunte un punct sau un semn. Fruntea se referă la descoperire, iar mâna se referă la atitudinea pe care o aveți față de descoperire, ceea ce înseamnă că este vorba de un semn duhovnicesc, nu de aplicarea unei ștampile.

Cu câțiva ani în urmă a apărut acel N.R.A. și toți s-au gândit că este semnul fiarei. Nu priviți la așa ceva! Biblia spune că el a început în urmă și acum ajunge la încheiere.

Cum și-a pus Dumnezeu prima Pecete? Ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt, așa că

faptele lor au fost faptele lui Hristos. Astfel, și-au pus mâinile peste bolnavi și bolnavii au fost vindecați, au făcut tot felul de semne și minuni. Fruntea lor a fost pecetluită prin descoperirea că El era Fiul lui Dumnezeu și că ei lucrează împreună cu El, cu Dumnezeu. Descoperirea dumnezeirii lui Isus Hristos: aceasta este Pecetea, Semnul Lui.

Voi spuneți: „Păi, El este a doua persoană...” Dacă vorbiți așa, nu ați fost încă pecetluiți; sunteți încă afară. Nu corespundeți cu Scriptura, pentru că nicăieri în Biblie nu scrie așa ceva.

Voi spuneți: „Noi credem în „sfânta treime”.” Aceasta arată că nu ați intrat încă înăuntru, pentru că nicăieri în Biblie nu scrie despre „trinitate.” Aș vrea să veniți și să-mi arătați și mie dacă găsiți cuvântul „trinitate” în Biblie. El a fost **numit** Fiu, iar acum este în voi prin botezul cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt a fost Tatăl lui Isus Hristos.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.”, a spus Isus. Și tot El a spus că: *„de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce.”* Și că: *„Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”* El a fost luat în slavă, iar noi așteptăm revenirea Sa.

Acum noi știm ce este Pecetea lui Dumnezeu. Gândiți-vă la aceasta. Numai o sută patruzeci și patru de mii de evrei vor fi pecetluiți, aceștia fiind rămășița evreilor.

Dar în Biserica Mireasă, care este luată din toate neamurile, sunt zeci de mii ori zece mii care vor fi pecetluiți, printre ei numărându-se și martirii din toate veacurile. În ziua aceea, ei vor învia și se vor ridica la judecată. Ce părere aveți?

Ce credeți că se va întâmpla când acele picioare ca arama aprinsă, simbolizând judecata divină, vor sta acolo în acea zi, iar martirii vor sta în fața romanilor și a nicolaiților care i-au ars pe rug, i-au aruncat la lei, etc. Toți acești martiri vor sta

acolo ca avocați, iar Judecătorul va sta pe tron și va spune: „Le-ați predicat Evanghelia?”

Și ei vor răspunde: „Da, dar ei ne-au pecetluit viața aruncându-ne la lei.” Sau: „Din pricina lor, viața noastră a fost pecetluită pe rug.”

Oh, și atunci vor răsuna cuvintele: „Depărtați-vă de la Mine...” Iadul va fi prea bun pentru unii dintre ei. Așa este. Țineți-vă tari! Eu îi cunosc pe nicolaiții care se pretind umpluți cu Duhul Sfânt și nu sunt. Așa este.

O, ce ceas se apropie! Ce timp groaznic! Dumnezeu se va răzbuna: „*Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti*”, zice Domnul.” (Romani 12.19). Fiecare faptă rea va fi judecată cu dreptate. Tot ce ați gândit sau ați făcut în timpul vieții, va sta împotriva voastră. Pe Magnetofonul cel mare este reținut fiecare gând rău care v-a trecut prin minte. Pocățiți-vă, copiii mei! Există numai o cale de scăpare! Veniți înăuntru, în Hristos. Dacă Îl vedeți cu cele cinci răni în trupul Său, dacă vedeți coasta însângerată, ascundeți-vă acolo și spuneți: „Stânca veacurilor, eu nu sunt bun! Ascunde-mă în Tine, Stâncă a veacurilor.”

Acceptați prețiosul Duh Sfânt, muriți față de voi înșivă și veniți în Trupul lui Hristos. Ridicați-vă! Treziți-vă la o viață nouă, pentru că cea din jurul vostru este o lume moartă. Păcatele pe care le-ați iubit odinioară, sunt acum în urma voastră. Nimic din viitor, nimic din prezent, nici moartea, nici altceva, nu ne va putea despărți de El. Voi sunteți pecetluiți cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării, ați primit descoperirea cu privire la cine este El și în inima voastră știți că ați trecut de la moarte la Viață.

Priviți atent la faptele mâinilor voastre! Nu mai furați și nu mai faceți lucruri rele! Mâinile voastre sunt curate de tot sângele. Luați poziție pentru El, predicați Evanghelia, spuneți adevărul, trăiți în dreptate și atunci Duhul Sfânt va fi în voi și se va legitima zilnic prin semne și minuni.

Atunci Dumnezeu vi se va face cunoscut și va spune: „Tu ești copilul Meu binecuvântat și Eu sunt cu tine. Voi fi cu tine mereu, oriunde te vei afla și prin orice încercare vei trece.” O, ce Ancoră!

Mi-am ancorat sufletul în portul de odihnă

Ca să nu mai navighez pe mările furtunoase;

Oh, vijelia poate străbate sălbatica furtună grea,

Căci în Isus sunt salvat pentru totdeauna.

Într-o zi, când moartea va veni zumzăind în jurul meu ca o albină, voi putea spune: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” (1Corinteni 15.55).

Ieri dimineață, micuța Sara și fiica fratelui Collins și-au luat notițe în timp ce vorbeam. Eu și soția mea, i-am citit notițele și ea scria: „Cartea revoluției,” în loc de „Cartea Revelației, a descoperirii.” Amin.

Voi știți povestioara pe care am spus-o la sfârșit despre moarte. Ea nu mai are bold. Ați fost aici când am vorbit despre aceasta? Odată, moartea a avut un bold. Satan nu era prea sigur dacă acel Om era sau nu Fiul lui Dumnezeu, Hristosul, de aceea a venit la El și I-a zis: „Dacă vei face o minune, voi crede că ești Fiul lui Dumnezeu. Lasă-mă să văd o minune și voi crede în Tine. Ești flămând; timp de patruzeci de zile nu ai mâncat nimic. De ce nu vorbești acestor pietre să se facă pâini și apoi să stai jos și să le mănânci? Lasă-mă să văd dacă ești în stare să faci acest lucru și atunci voi crede că ești Fiul lui Dumnezeu.”

Dar ce i-a răspuns El? „Este scris: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice*

cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4).

O, el știa că nu are de-a face cu Moise, care s-a enervat și a spart tablele cu porunci; știa că în fața lui stă Unul mai mare decât Moise.

Apoi L-a dus pe un munte înalt și l-a zis: „Privește împărățiile lumii. Acolo sunt Statele Unite, Anglia și toate celelalte țări care vor veni de-a lungul veacurilor. Pe toate ți le voi da Ție. Tu știi că-mi aparțin și că eu stăpânesc peste ele. Pot să fac cu ele tot ce-mi place și ce vreau; pot să le trimit războaie, foamete, etc., dar *„dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie, toate aceste lucruri Ți le voi da Ție.”* (v. 9).

Dar El i-a răspuns: *„Pleacă, Satano!”* Căci este scris: *„Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-l slujești.”* (v. 10). Isus știa că El este Moștenitorul și că la sfârșit va stăpâni totul, așa că i-a spus: *„Pleacă, Satano!”*

Apoi a venit ziua când fața Lui a fost scuipată și bătută. Cred că acea cârpă cu care L-au legat la ochi era murdară, dar El a stat acolo, lovit, batjocorit și plin de sânge. În dimineața aceea bătea un vânt rece. Ei L-au bătut, iar sângele curgea pe umerii Lui. Apoi au aruncat ceva pe El, iar sângele s-a uscat și a făcut ca haina să l se lipească de spate. El stătea acolo cu cununa de spini pe cap, iar fața îi era plină de sânge și de scuipatul soldaților. Nu era aceasta o înfățișare îngrozitoare?

„Dumnezeule, dacă ai fi aici, ai face ceva! De ce nu faci nimic? Este posibil ca acesta să fie Omul care i-a ridicat pe cei morți din mormânt?”

Puteți înțelege ce se petrecea acolo? Ei nu cunoșteau și nu înțelegeau Scriptura, deși fața Lui era plină de sânge și scuipat. L-au legat cu o cârpă la ochi și au zis: *„Știți că El a spus că posedă deosebirea duhurilor, că este Profet și poate să le spună oamenilor totul. El i-a spus samaritencei păcatele ei, iar lui Simon i-a spus care era numele său și al tatălui său etc. Să-L vedem ce poate să facă acum! Îl*

vom pune la încercare.”

Acesta era diavolul, care lucra prin oameni. Astfel, au luat o cârpă și L-au legat cu ea la ochi, după care L-au lovit cu un băț peste cap și I-au zis: „*Prorocește, cine Te-a lovit?*” (Luca 22.64). Dar El nu a deschis gura.

Atunci Satana a zis: „Este imposibil! Acesta nu poate fi Dumnezeu!”

Același lucru îl spun și denomi-națiunile de astăzi. Ei zic: „Grămada aceea de sfinți fanatici nu pot fi de la Dumnezeu! Este imposibil! Iar lucrările pe care le săvârșesc ei sunt doar telepatie și vrăjitorie!” Ei pur și simplu nu pot înțelege aceste lucruri. Asta-i tot.

După aceea, L-au dezbrăcat de haina purpurie, L-au îmbrăcat cu singura haină pe care o avea și au început să urce dealul Golgota. Această haină I-au făcut-o Marta și Maria și avea o singură cusătură. Cu aceea L-au îmbrăcat, iar în timp ce urca dealul, pe ea apăreau pete de sânge tot mai mari. Abia se mai târa sub povara crucii grele, din pricina rănilor adânci și sângerânde. Dar ei Îl loveau, Îl biciuiau și Îl obligau să meargă mai departe. Crucea grea Îi apăsa umerii răniți, făcându-L să se prăbușească mereu; dar El Se ridica și mergea mai departe clătinându-Se.

Satan, șarpele cel vechi, venea în urma Lui zumzâind ca o albină și zicând: „Boldul morții este chiar lângă Tine!” Voi știți la ce mă refer.

Urmându-L, el își zicea tot timpul: „Dumnezeu nu ar fi procedat așa! Acesta este doar un om care vrea să pară altceva! Acest Isus doar pretinde că este Dumnezeu, dar mă voi convinge imediat, fiindcă am să-L împung cu boldul meu, iar dacă este Dumnezeu nu va putea să moară! Da, voi înfige sulița în El și voi vedea! Astfel, după ce L-a atârnat pe cruce, a luat sulița și L-a străpuns cu ea, dar când a făcut aceasta, și-a pierdut boldul. Oh, Acela era mai mult decât un om, El era Dumnezeu, iar Satan și-a înfipt boldul în El!

De aceea a putut să spună Pavel: *„Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”* (1 Corinteni 15.55). Voi știți că atunci când o albină înțeapă pe cineva, acul ei rămâne în carne, nu poate să-l mai scoată și din cauza aceasta moare. Ea poate să mai facă gălăgie, dar nu mai poate înțeapa pe nimeni, pentru că a rămas fără ac.

Moartea nu mai are bold. Pe când se pregătea să-l ia pe Pavel, când l-a cuprins și era gata să-i ia viața, Pavel a zis: *„...Unde îți este boldul, moarte?”* Mormântul îl pândea: *„Am să te prind, Pavele! Am să te înghit imediat.”*

Eu am fost în locul unde a fost decapitat Pavel. Mormântul se pregătea să-i nimicească trupul și să-l putrezească, dar el spune și astăzi: *„Unde îți este biruința, mormântule?... mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”*

Pentru Pavel, moartea nu mai avea nici o putere, își pierduse boldul, de aceea a putut să spună:

„M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.” (2Timotei 4.7+8).

„Vreți să-mi tăiați capul? Faceți-o dacă vreți!” Vedeți? Acesta este adevăratul duh creștin.

Dar cum ajungeți să primiți semnul fiarei? V-ar plăcea să știți ce este semnul fiarei și care sunt urmările lui?

Noi știm ce este Pecetea lui Dumnezeu, este adevărat? Ce este ea? Să ne întoarcem puțin în Efeseni 4.30 și să citim încă odată ce este această Pecete:

*„Să nu întristați pe **Duhul Sfânt** al lui Dumnezeu, **prin care ați fost pecetluiți** pentru ziua răscumpărării.”*

Apoi, Apocalipsa 9.4: *„Li s-a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii care n-aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu.”*

Și 2Corinteni 1.22: *„El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.”*

Cine nu are Duhul Sfânt, nu este al lui Dumnezeu. Dacă aveți Duhul Sfânt, primiți o parte din Dumnezeu, pentru că sunteți ai Lui. El v-a pecetluit și lucrează în voi și prin voi, făcând semnele pe care le-a făgăduit. Ați înțeles cu toții? Ca să puteți fi fiii și fiicele lui Dumnezeu, aveți nevoie de Duhul Sfânt. Și dacă sunteți de la Duhul Sfânt, veți avea dragostea lui Isus și veți face faptele Lui.

Ce veți face dacă vă scuipă sau vă lovește cineva? Se ridică cumva vreo rădăcină de amărăciune? El i-a privit cu iubire și a primit totul spunând: *„Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”* (Luca 23.34). Puteți înțelege că ei nu știau ce fac? Puteți pătrunde aceasta?

Vă puteți imagina că tocmai copiii Lui au strigat: *„Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”*? (Matei 27.25). Creatorul cerului și al pământului a fost atârnat pe cruce, pe un lemn pe care chiar El l-a lăsat să crească din pământ.

Proprii Lui copii L-au dat morții! Părinților, ce ați simți dacă copiii voștri v-ar face aceasta? *„Ei au strigat cu toții într-un glas: „La moarte cu Omul acesta și sloboade-ne pe Baraba!”* (Luca 23.18).

Oh, eu am fost acel Baraba! Eu sunt cel care merita să moară, dar El mi-a luat locul. Cum s-o fi simțit Baraba în dimineața aceea, când sutașul s-a apropiat de celula lui și a deschis ușa? Desigur, și-o fi zis: „Peste puțin timp viața mea se va sfârși. Sunt un ucigaș și un hoț, iar astăzi mă vor omorî. Astăzi este sărbătoarea Pascală și trebuie să mor.” Toată noaptea se plimbase încă și încolo, furios prin celulă, ca orice păcătos, iar acum se apropia sutașul responsabil cu executarea sentinței.

Paznicul a deschis ușa și a zis: „Ieși afară, Baraba!”

„Oh! Știu că totul s-a isprăvit, mă vor ucide...”

Dar paznicul a continuat: „Poți să faci ce vrei, pentru că ești liber. Poți să pleci.”

„Eu?” a întrebat el mirat.

„Da, ești liber!”

„Sunt liber? Dar m-ați condamnat la moarte.”

Acesta este adevărul. Dumnezeu i-a condamnat pe toți păcătoșii la moarte.

„Cum este posibil să fiu liber?”

„Vino încă, Baraba, și privește acolo sus pe deal! Vezi crucea aceea întinsă pe pământ? Auzi cum se bat piroanele în mâinile Lui? Vezi lacrimile amestecate cu sânge, care curg pe obrajii Lui? El a luat locul tău; a murit pentru tine!”

„Crezi că sunt liber pentru că El moare acolo?”

„Da,” a spus sutașul. „Ce nedreptate! Acum ești liber! Poți să pleci și să faci aceleași fapte.”

Când privesc zgrunțuroasa cruce,

Pe care a murit Domnul slavei,

Toată faima mea este zadarnică, dar și pierdută.

Nu-i de mirare că poetul spune:

Trăind, El m-a iubit; murind El m-a salvat;

Înmormântat, El mi-a dus păcatele departe;

Înviind, El m-a făcut liber pentru totdeauna;

Într-o zi El vine, oh, ce glorioasă zi!

Cum aș putea să-L resping când văd tot ce a făcut pentru mine? Sunt gata să-mi pierd toți prietenii de pe acest pământ, pentru El. Când privesc la cruce și mă gândesc că El a luat locul meu; când văd că a fost condamnat la moarte pentru mine, sunt gata să fiu dat afară din orice organizație, să fiu pus de toți deoparte sau orice altceva. Doamne, socotesc că totul este un gunoi. Oh, lasă-mă să îmbrățișez crucea!

În mijlocul pietrelor topite și în întunecimea cerului,

Mântuitorul Meu Și-a plecat capul și a murit

Dar perdeaua s-a despicaț și a descoperit calea

Spre bucuria cerului pentru totdeauna.

Oh, Isuse, lasă-mă să stau aproape de Tine!

Nu pleca de la mine, Te rog.

Lasă-mă să privesc cele cinci răni sângerânde.

O, Domn al cerului, cum ai murit Tu pentru mine!

Tu ai murit pentru mine, ca să trăiesc eu.

Osândit, în lanțurile păcatului,

În închisoarea iadului, judecat ca vinovat;

Pierdut și doborât pentru totdeauna.

Dar când ai trecut prin toate acestea,

Tu ai luat locul meu.

Când aveam 18-20 de ani, Duhul Sfânt a venit peste mine și am zis: „Cine sunt eu, de unde vin și încotro merg?”

„El a luat locul tău, de aceea trebuie să fii acolo unde este El.”

„O, Miel al lui Dumnezeu! O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Nu am nimic să-Ți aduc sau să-Ți ofer, Doamne, dar mă plec la crucea Ta.”

Și El m-a primit și m-a îmbrăcat ca tatăl pe fiul risipitor; a pus pe mine o haină nouă, nu haina mea, și un inel de nuntă pe degetul meu. M-a îmbrăcat cu haina neprihănirii, ca să pot cina la masa Sa și a tăiat vițelul cel îngrășat. O, noi tresăltăm pentru că am fost morți, dar acum suntem vii; odată am fost morți, dar El ne-a regăsit.

Măreț har! O, cât de dulce-i sunetul!

Care a salvat un ticălos ca mine (mai rău decât Baraba).

Odată am fost pierdut, dar acum sunt găsit

Am fost orb, și acum văd.

Harul Lui m-a învățat frica de Domnul,

Și tot harul a îndepărtat teama;

Când Domnul S-a aplecat spre mine

Și când am venit la credință.

Când vom fi acolo pentru zece mii de ani,

Strălucitori ca soarele,

Vom avea toată veșnicia să-L lăudăm,

Căci vom fi totdeauna cu El.

Oh, cât Îl iubesc pe Isus, pentru că El m-a iubit întâi! Cât de minunate sunt avertizările Duhului Sfânt! Noi vom vorbi despre cum Îl puteți primi și ce rezultate va aduce aceasta.

Deci cum primiți semnul fiarei? Am să vă arăt ce judecată va veni după aceea. Dar mai întâi, să vedem semnul fiarei. Vreau să mergem și în Vechiul și în Noul Testament, ca să-l puteți vedea. Am foarte multe versete pe care le cunoaștem cu toții:

„Iată legile pe care le vei pune înaintea lor.

Dacă vei cumpăra un rob evreu, să slujească șase ani ca rob; dar în al șaptelea să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire.

Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă și nevasta sa

Împreună cu el.

Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur.” (Exod 21.1-4).

Nu pot merge mai departe, pentru că timpul meu a trecut. Iartă-mă, frate Neville, fiindcă trebuia să mă gândesc la aceasta.

Vedeți, nu depinde de tata, de mama, de nevastă, ci depinde de voi. Nevasta și copiii nu se socotesc. Poate că mama și tatăl vostru au fost sfinți, dar nu uitați că și tatăl și mama lui Esau au fost sfinți, dar cu toate acestea, el a fost lepădat.

Totul este individual și personal.

Poate cineva zice: „Tatăl meu este predicator.” Foarte bine, dar aceasta nu are nimic a face cu tine.

„Mama mea a fost o femeie evlavioasă, iar acum este în cer.” Foarte bine, dar tu cum stai? Tu mergi bine? Observați semnul fiarei?

Nu mai am mult timp la dispoziție, dar vreau să vă mai spun ceva. Din șapte în șapte ani era un timp deosebit. Cu alte cuvinte, după șase ani, în cel de-al șaptelea. Predicatorii care cercetează Biblia știu că acesta este adevărul. Al șaptelea an era un an de îndurare. Atunci totul se odihnea. Nu era nici semănat, nici secerat, ci era un an de odihnă. Atunci recolta se făcea singură. Începutul aceluia an era vestit cu sunetul trâmbiței, iar dacă un bărbat era rob, indiferent cum a lucrat, putea să fie liber.

Aceasta este o pildă referitoare la trâmbița Evangheliei. Dacă ați slujit ani de zile

Satanei, dacă ați fost prinși în lanțurile băuturii, ale fumatului, ale jocurilor de noroc, de curvie sau de alte lucruri murdare, când ați auzit trâmbița Evangheliei era semnalul că puteți fi liberi să plecați. „...credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” (Romani 10.17). Voi ați auzit Evanghelia deplină și nu trebuie să mai stați legați.

Dacă stați aici și spuneți: „Eu am fost atent, dar nu am înțeles”, înseamnă că nu este pentru voi. Ea este pentru cei ce aud, iar dacă vreți s-o auziți, fiți atenți ca să înțelegeți corect. Vă rog să fiți atenți ca să auziți exact ce spune. Ca să dovedesc aceasta, voi citi din Exod 21.5: „Dacă robul va zice: „Eu iubesc pe stăpânul meu, pe nevasta mea și copiii mei, și nu vreau să ies slobod...”

„Aș vrea să merg la dansuri, fiindcă nu pot renunța la ele. Nu pot să-mi părăsesc nevasta, copiii și lucrurile de pe acest pământ, pentru că le iubesc. Frate Branham, vreau să-ți spun ceva: „Tu chiar crezi că trebuie să las totul deoparte?”

Nu trebuie să lași nimic. Vino doar înăuntru.

Dar tu spui: „Nu voi face aceasta! Nu trebuie să fac aceasta, pentru că aparțin de biserică și sunt la fel de bun ca tine sau ca alții”

Nu este bine, frate. Ascultă puțin care este Adevărul: Nu este vorba de titluri: „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” dar dacă vrei să rămâi așa, du-te înainte. Nu uita însă că ai auzit sunetul trâmbiței, ai auzit totul, iar Biblia spune că trebuie să fii atent și să iei aminte!

Dacă trâmbița ar da un sunet neclar, ar fi la fel ca în cazul denominațiilor voastre, care folosesc formula: Tată, Fiu și Duh Sfânt, dar așa ceva nu este sunetul trâmbiței.

„Dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?” (1Corinteni 14.8).

Dacă robul zice: *„Eu iubesc pe stăpânul meu...”*

„Eu îl iubesc pe Satana, care mă îndeamnă să fac aceste lucruri”, vei rămâne rob în continuare. Mă gândesc că sunteți ori încăpățânați, ori foarte înguști la minte, când spuneți: „Eu iubesc aceste lucruri!” sau: „Îmi place să avem lucruri noi și să luăm parte la petreceri. În biserica noastră avem chiar și jocuri de noroc. Ne distrăm împreună, dansăm, spunem bancuri și suntem la fel de buni ca gruparea voastră.”

Sincer, eu n-aș vrea să trec de la libertatea pe care mi-o dă Duhul, la cea de care vorbiți voi.

Și ce spune Biblia în continuare? „...atunci stăpânul lui să-l ducă înaintea lui Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de stâlpul ușii, și stăpânul lui să-i găurească urechea cu o sulă, și robul să rămână pentru totdeauna în slujba lui.”

„Ce vrei să spui cu asta, frate Branham?”

Dacă auziți Adevărul Evangheliei și Îl respingeți, refuzând să umblați în El, Dumnezeu vă va însemna la ureche și astfel, nu Îl veți mai putea auzi niciodată, pentru că ați trecut linia dintre viață și moarte. Atunci, veți continua să mergeți înainte cu organizația voastră, cu denomi-națiunea, pentru tot restul vieții voastre.

Veniți și umblați în Lumină, altfel îl veți sluji pentru totdeauna pe vechiul stăpân.

Vedeți? Când a răsunat trâmbița, acel rob a putut să plece liber. Acesta este harul

lui Dumnezeu.

Fraților, zilele păcatului au trecut. Eu vă spun tuturor celor care slujiți încă păcatului și sunteți prezenți în locul acesta sau citiți aceste predici: „Zilele păcatului au trecut! Isus a plătit prețul cu propria Sa viață, de aceea nu trebuie să mai slujiți păcatului! Nu trebuie să vă mai supuneți dogmelor și denominațiilor!”

„Deci dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” (Ioan 8.36). Dacă vreți să mergeți liberi și să fiți liberi în Fiul, eliberați-vă de toate lucrurile, urmați-L și slujiți-L. Amin.

Dar dacă nu vreți să veniți, organizația voastră, stăpânul pe care-l slujiți, vă va face un semn la ureche și nu veți mai fi în stare să auziți trâmbița. Dacă Dumnezeu vorbește inimii voastre și vă spune: „Acum este timpul când trebuie să ieșiți afară!”, și voi îl refuzați, veți primi semnul lui Satan care vă va face surzi față de Adevăr. Acesta este semnul Satanei, semnul fiarei!

Ce face semnul fiarei? Vă duce înapoi în catolicism, în denominațiune, și nu veți mai putea fi niciodată liberi; va trebui să le slujiți pentru totdeauna lor. Aici aveți semnul fiarei.

Știu că este tare, prieteni, știu că este foarte tăios, dar sunt răspunzător să vă aduc la cunoștință tot ce spune Biblia.

Ceea ce v-am spus prin exemplul acesta din Vechiul Testament, este o umbră, un simbol spre cei care vor fi eliberați prin mesajul îmbucurător al Evangheliei. Voi nu mai trebuie să stați în robie, sunteți liberi în Hristos! Nu mai aveți nici un păcat, pentru că El a luat totul asupra SA.

Dar dacă iubiți lumea, nu uitați că El a spus: *„Dacă iubește cineva lumea,*

dragostea Tatălui nu este în el." (1Ioan 2.15). Acesta este adevărul. Atunci ce este cu toate aceste lucruri care se întâmplă în lumea de astăzi sub numele de „religie”? Da, ei se ascund sub acest nume și fac toate faptele lumii, iar oamenii le înghit ca porcul din coteț. Ei sunt însemnați și puși deoparte. Ați înțeles?

Acum înțelegeți cine este rămășița evreilor? Cei o sută patruzeci și patru de mii. Unde sunt ei în prezent? Așteaptă.

Puteți vedea că fecioarele nechibzuite, care nu și-au luat untdelemn în candelă, vor învia numai în ziua judecății, când se va face separarea celor buni de cei răi? Ați înțeles că atunci când aceste fecioare nechibzuite vor începe să accepte și să înțeleagă că au nevoie de Duhul Sfânt, și când vor dori să-L primească, este timpul când vine Mirele?

Cât suntem de aproape de aceasta? Mai avem foarte puțin timp. Nu știu cât de mult va fi. Poate fi anul viitor sau poate nu mai apuc să spun nici: „Amin.” Ar mai putea fi 40 de minute sau 40 de ani. Nu știu, dar este foarte aproape.

Va veni un timp în care biserica va deveni rece și indiferentă. Câți dintre voi au observat că biserica este tot mai indiferentă în ultimii ani? Încotro se îndreaptă ea?

În seara aceasta vom prezenta epoca Bisericii Laodicea și pe îngerul ei, ca să-l puteți recunoaște și să vedeți mesajul lui. La sfârșitul acestei epoci, timpul se va revărsa în veșnicie.

O, eu Îl iubesc, voi nu? Ce este Pecetea lui Dumnezeu? Duhul Sfânt. Ce este semnul fiarei? Să-L refuzi pe El.

Acestea sunt două atribute opuse: unul vede, iar celălalt nu vede nimic. Biblia spune că toți cei care nu au fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, vor primi semnul fiarei.

Și tot Biblia spune că Pecetea lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Cei care nu o au, sunt cei care L-au respins pe El. Ce au refuzat ei? Să-L asculte. Este adevărat? Cum primiți voi credința? Prin auzirea Cuvântului. Și unde a fost semnul de recunoaștere pentru cei ce L-au respins? În inimă? Nu. În minte? Nu. Dar unde? La ureche. De ce? Pentru că cu urechea auzim. Vedeți? Un semn la ureche.

Voi spuneți: „Mie nu-mi sună nimic din tot ce spui! Nu vreau să am nimic a face cu așa ceva!” Dacă spui aceasta, este la fel ca atunci.

Am vrut să vorbesc puțin și despre Evrei 6.4-6:

„Căci cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.”

Cuvântul acesta se referă la credincioșii de graniță.

Mai departe citim:

„Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?” (Evrei 10.29).

Dar aleșii nu pot face așa ceva, este imposibil! Categoric! Ce s-ar întâmpla dacă ar face aceasta? Ar pângări sângele legământului.

Vedeți? Dacă sunteți aleși de El, dacă aparțineți grupării alese, este imposibil să faceți așa ceva.

„Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar, dacă aduce spini și măcăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc.” (Evrei 6.7-8).

Grâul va fi luat în grânar, iar neghina va fi arsă. Ploaia care aduce viața, cade peste amândouă: și peste grâu și peste neghină. Ambele se bucură și primesc ploaia, dar vor fi recunoscute după roadele lor.

Eu încerc să vă prezint aceste fecioare ca să vedeți și să înțelegeți.

Acum fiți atenți ce s-a întâmplat cu copiii lui Israel la Cades-Barnea. Eu am citit mai multe versete din cărțile lui Moise și din alte părți și încerc să vă prezint acest lucru în așa fel încât să nu pierdeți nimic.

După ieșirea din Egipt, poporul lui Dumnezeu a ajuns la Cades-Barnea, care era scaunul de judecată a lui Dumnezeu. Trecuseră doar unsprezece zile de când primiseră poruncile pe munte și iată că s-au lovit de judecată. Da, deși aveau făgăduințele lui Dumnezeu, au fost trimiși înapoi în pustie și au pribegit patruzeci de ani. Mai aveau doar aproximativ patru zile și ar fi intrat în țara făgăduită, dar au trebuit să se întoarcă în pustie. De ce? Ce s-a întâmplat la Cades? La porunca Domnului, Moise a ales doisprezece bărbați, câte unul din fiecare seminție și le-a zis: „Duceți-vă, iscodiți țara și vedeți ce fel de țară este!” Ei au străbătut Canaanul

În lung și-n lat, iar doi dintre ei au adus la întoarcere un strugure mare pe o prăjină. Când s-au întors, ei au povestit că i-au văzut pe amoriți și pe acei oameni uriași, care erau fiii lui Cain, și au spus că nu vor putea cuceri țara: „Cetățile lor sunt întărite, iar noi suntem ca niște lăcuste în fața lor!” (Numeri 13 – parafrizare), prin aceasta, înmuind inima poporului.

Ce s-a întâmplat? Ei au văzut țara și au mâncat din roadele ei, iar Iosua și Caleb au adus dovada: acel strugure uriaș. Mai mult, cei doi au zis: „*Haidem să ne suim și să punem mâna pe țară, căci vom fi biruitori!*” (v.30). Ei au spus aceste cuvinte prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu care le spusese: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau...*” Așa este. „Mergeți înainte, căci țara este a voastră!”

Dar ceilalți au spus: „Oh, noi nu putem avea o trezire ca aceea!”

„De ce nu?”

„Pentru că vor veni episcopul și prezbiterul și ne vor da afara!”

„Nu contează! Mergeți înainte pentru că Îl avem pe El de partea noastră!”

Vedeți? Cei doi au zis: „Suntem mai mult decât biruitori, pentru că așa a spus Dumnezeu! Haideți să mergem s-o cucerim!”

Dar ce au făcut acei credincioși de margine? Au venit destul de aproape și au gustat din roadele țării, dar nu au putut să intre în ea.

„Oh, este bună, dar nu o putem lua!”

Nu este așa și astăzi? Nu sunt acești credincioși de graniță la hotarele Împărăției?

Să vă dau un exemplu. Dumnezeu cheamă pe cineva la mântuire. Mama lui spală haine pe o scândură și îl trimite la o școală teologică, să învețe să predice. Dar deși frecventează acea școală, ori de câte ori vede o femeie îmbrăcată imoral, o dorește. Întotdeauna când simte miros de țigară, trebuie să fumeze și el una. Știe că ceea ce face este greșit și nu vrea să facă acele lucruri, de aceea zice:

„Doamne, sfințește-mă! Ia Tu toate aceste lucruri de la mine.” Și Domnul îi răspunde:

„În ordine, fiule. Eu voi lua toate aceste lucruri de la tine.”

Apoi, într-o seară ajunge fără să vrea într-o adunare mică, unde aude despre botezul Duhului Sfânt. El a trecut de prima treaptă: neprihănirea, și este deja pe a doua: sfințirea, fiind pregătit pentru cea de-a treia: botezul cu Duhul Sfânt. Vedeți? Una, două, trei trepte.

El a luat Biblia și a citit ce scrie în ea, apoi a spus: „Este corect. Așa au făcut apostolii. Botezul corect este în Numele Domnului Isus,” apoi a mers mai departe și s-a sfințit. Dar ce s-a întâmplat pe urmă? S-a dus și l-a întrebat pe păstorul său despre acele lucruri.

„Să n-ai nici o legătură cu prostiile acelea!”

„Cum să fie o prostie? Ei au primit Duhul Sfânt, vorbeau în limbi, făceau vindecări...” Așa este.

Vedeți? Ei au ajuns la graniță și privesc dincolo.

„O, dacă aş învăţa aceasta în biserica mea... Nu pot permite aşa ceva în adunarea mea, pentru că toţi s-ar ridica şi ar pleca.”

„Căci cei ce au fost luminaţi odată – şi au gustat darul ceresc, şi s-au făcut părtaşi Duhului Sfânt,

şi au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu şi puterile veacului viitor –

şi care totuşi au căzut, este cu neputinţă să fie înnoiţi iarăşi şi aduşi la pocăinţă, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu şi-L dau să fie batjocorit.” (Evrei 6.4-6).

Ce este păcatul? Necredinţa. El a păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Ce a făcut? A pângărit sângele legământului prin care a fost sfinţit, a păcătuit împotriva harului lui Dumnezeu. Deci, *„...nu mai rămâne nicio jertfă pentru el, ci doar o aşteptare înfricoşată a judecăţii şi văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrătiţi.” (Evrei 10.26-27),* căci: *„A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti! Zice Domnul.” (v.30).*

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu şi lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăişuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul şi duhul, încheieturile şi măduva, judecă simţirile şi gândurile inimii.” (Evrei 4.12). Aici o aveţi.

Când vedeţi Lumina, umblaţi în ea! Mergeţi spre Calvar şi fiţi treji!

O, Dumnezeule, fă ca Biserica să urmeze într-o zi exemplul lui Enoh! El a umblat timp de 300 de ani cu Dumnezeu în Lumină şi nu a făcut nimic ce nu i-a plăcut Lui. El a fost un tip pentru Mireasă.

Arca este un tip spre evrei, spre cei o sută patruzeci şi patru de mii, care vor fi

treceți dincolo. Enoh a fost luat cu puțin înainte de începerea potopului, după ce a umblat tot timpul în Lumină. Astfel, într-o zi a simțit că picioarele i se desprind de pe pământ și s-a înălțat în slavă fără să guste moartea. Dumnezeu l-a luat pentru că a umblat în Lumină: aceasta este mărturia că a fost plăcut lui Dumnezeu.

Biserică, să ne luăm încălțăminte și să umblăm în Lumina Sa.

Să cântăm împreună: „Noi umblăm în Lumină.”

/:Continuați să umblați în Lumină, Lumina minunată.

Veniți acolo unde stropii de rouă ai îndurării strălucesc

Strălucește zi și noapte în jurul nostru,

Isus, Lumina lumii.:/

Toți, voi sfinți ai Luminii, vestiți:

Pe Isus, Lumina lumii

Atunci clopoțelii cerului vor suna:

Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în Lumină, Lumina minunată.

Veniți acolo unde stropii de rouă ai îndurării strălucesc

Strălucește zi și noapte în jurul nostru,

Isus, Lumina lumii.

Să ne plecăm capetele pentru un moment. Mai întâi aș vrea să știu dacă este cineva care dorește să fie umplut cu Duhul Sfânt. Spuneți: „Frate Branham, biserică, rugați-vă și pentru mine, pentru că aș vrea să umblu în Lumină. Doresc să fiu plin de dragoste și să nu se mai găsească în mine nici o rădăcină de amărăciune, fiindcă vreau să-L slujesc pe Dumnezeu.”

Ridicați mâinile și spuneți: „Adu-Ți aminte de mine, Doamne!” (Sunt ridicate mai mult de 20 de mâini). Stați cu capetele plecate în timp ce cântăm din nou încetișor:

Noi vom umbla în Lumină, Lumina minunată.

Veniți acolo unde stropii de rouă ai îndurării strălucesc

Strălucește zi și noapte în jurul nostru,

Isus, Lumina lumii.

Toți, voi sfinți ai Luminii, vestiți:

Pe Isus, Lumina lumii

Atunci clopoței cerului vor suna:

Isus, Lumina lumii.

Noi vom umbla în Lumină, Lumina minunată.

Veniți acolo unde stropii de rouă ai îndurării strălucesc

Strălucește zi și noapte în jurul nostru,

Isus, Lumina lumii.

Doamne Isuse, primește aceste inimi scumpe, în timp ce fredonează încă acest cântec și doresc să umble în Lumina Evangheliei. Ei îți aparțin. Curăță-i de tot ce este rău, scoate toată necredința din ei și vino în inimile lor, Isuse, Lumina lumii.

Aici sunt batiste pentru bolnavi. Ei suferă, Doamne, de aceea Te rog să Te apropii și să le vindeci bolile, ca să poată umbla în Lumina Ta. Ajută-i, Doamne. Îți mulțumim pentru învățătura Ta și pentru prezența Duhului Sfânt, care a însoțit vorbirea. Noi am stat câteva ore în locul acesta unde este atât de cald și oamenii sunt în așteptare. Din Cuvântul care a fost citit, ei recunosc că suntem în zilele din urmă și că în curând nu va mai rămâne nimic.

Lumea continuă cu distracțiile ei, dar într-o zi totul se va termina. O, Dumnezeu, Te rog să mântuiești fiecare suflet care a venit în prezența Ta divină. Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină peste fiecare și să le umple inimile cu bunătate și pace, ca să aducă roada Duhului Sfânt: îndelungă răbdare, pace, credință, etc. Îngăduie aceasta, pentru că ți-i predau Ție, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Noi vom umbla în Lumină, Lumina minunată.

Veniți acolo unde stropii de rouă ai îndurării strălucesc

Strălucește zi și noapte în jurul nostru,

Isus, Lumina lumii.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi,

Și a răscumpărat mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului.

Oh, nu este El minunat? Peste zece minute vom avea un serviciu de botez. Cred că este o doamnă tânără care dorește să se boteze. Este adevărat? Sunt mai mulți. Câți doresc să fie botezați? Cine nu poate rămâne la serviciul de botez din seara aceasta? Cine nu poate rămâne în seara aceasta ca să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos? Dumnezeu să vă binecuvânteze, copii. Sunt plin de bucurie pentru că Dumnezeu a pus înaintea voastră o ușă deschisă.

Voi sunteți pregătiți să mergeți înăuntru; să intrați în mormânt, pentru că toate lucrurile lumii sunt moarte și vor fi îngropate. Să țineți minte că botezul vostru aduce la suprafață ceea ce s-a petrecut în inimile voastre.

Noi vom umbla în Lumină, Lumina minunată.

Veniți acolo unde stropii de rouă ai îndurării strălucesc

Strălucește zi și noapte în jurul nostru,

Isus, Lumina lumii.

O, mă simt atât de bine! Voi, nu? Prin botez veți fi îngropați cu Domnul; îngropați în moartea Lui și înviați la o Viață nouă. Domnul să vă binecuvânteze.

În seara aceasta vom studia ultima epocă a Bisericii: Laodicea.

Să ne rugăm. Doamne Isuse, ei au stat aici și au ascultat până la capăt, iar acum ți-i predau Ție. Du-Te cu ei Doamne, și fă ca fiecare dintre ei să ia această Lumină minunată și s-o răspândească pretutindeni. Fii cu ei până ne vom revedea din nou și fă ca duhul lor să fie ancorat în Tine, în Numele lui Isus. Amin.

Fratele Neville procește:

„Iată ce îți spun în dimineața aceasta, slujitorul Meu: Eu te-am ales să dai Cuvântul Meu, de aceea te voi călăuzi și îți voi vorbi în particular. Da, Eu îți voi arăta calea, voi fi cu tine și te voi binecuvânta.

Iată ce îți spun și ție, poporule: Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic și folosesc acest vas prin care am venit la tine în dimineața aceasta. Nu te abate de la Duhul Meu și nu părăsi acest Glas care-ți vorbește, fiindcă Eu voi fi cu tine, așa cum vei fi și tu cu mine.

Întoarce-te de la căile tale, de la gândirea ta, și crede-Mă pe Mine, pentru că Eu sunt cu tine. Dacă vei veni la Mine și Mă vei urma în botez, Eu te voi binecuvânta, te voi ocroti și Mă voi arăta ție în plinătatea desăvârșirii. Da. Eu am vorbit. Nu voi împlini aceasta? Ba da, zice Domnul.”

Să spunem cu toții: „Îți mulțumim, Doamne Isuse, pentru că ești Același Dumnezeu.”

Doamne, Tu ai venit în dimineața aceasta, peste păstorul acesta smerit, care odată a fost printre nicolaiți, dar când l-ai cercetat și a văzut Lumina, a ieșit afară. Inima lui este atât de deschisă pentru Tine, încât Tu i-ai putut vorbi. El nu știe ce să spună, dar L-a lăsat pe Duhul Sfânt să lucreze prin el și să vorbească prin glasul prorociei. Îți mulțumesc pentru aceasta, Tată.

Eu privesc spre Tine, Tată, și aștept să-mi dai planul călătoriei.

O soră vorbește în limbi și o altă soră dă tălmăcirea:

„Eu sunt Cel care îți vorbesc! Nu te teme, fiindcă iată ce îți spun: Eu vin curând! Duhul Meu este peste poporul Meu, în Sion. Da, Eu sunt în mijlocul tău, de aceea: crede și vei primi! Eu îți vorbesc la fel ca în zilele prorocilor. Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Primul și Ultimul, Cel care te ține în picioare. Eu am pus înaintea ta o ușă deschisă, iar dacă vei intra prin ea, vei fi primit. Da, Eu îți zic: Primește-Mă, pentru că Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul.”

Ați înțeles, așa-i? Sora care a adus tălmăcirea a avut aceeași tonalitate a vocii ca sora care a prorocit. Duhul Sfânt a luat sub controlul Său chiar și tonalitatea vocii lor. Recunoașteți că Acesta este Hristos în mijlocul poporului Său?

Vrei să citești ceva, frate Pat? (Fratele Pat spune: „Este vorba de Apocalipsa 22.16:

„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.”).

Amin. Aceasta este o călăuzire duhovnicească, conform Scripturii. Vedeți cum lucrează Duhul în biserică și cum se plimbă printre credincioși? Nu este El minunat? El face aceasta, ca să credeți că este aici și că este Același despre care vorbește Biblia. Nu trebuie să ne mirăm deloc cu privire la aceasta, așa că veniți și primiți-L, oameni dragi.

Teddy, rugăciunea mea este ca Domnul să vă pregătească inimile în timp ce suntem gata pentru botez. „Îl voi urma oriunde mă conduce.”...

... Prietene, te provoc prin Dumnezeu cel viu și pe baza Cuvântului predicat, să vii și să te lași botezat în Numele lui Isus Hristos! Nu uitați că eu fac aceasta pentru că Biblia ne poruncește să facem acest lucru, iar Pavel a spus că chiar dacă un înger din cer ar încerca să ne învețe altceva, să fie blestemat. Dorința mea este ca atunci când voi ajunge la capătul drumului, să pot spune la fel ca el: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*” (Fapte 20.27). Da, am făcut-o cât am știut de bine, așa ca sângele nimănui să nu fie pe mâinile mele.

Oh, nu-L iubiți? Eu Îl iubesc din toată inima. Să ne ridicăm cu toții în timp ce vom cânta cântecul nostru de despărțire:

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și durerii;

El bucurie și mângâiere îți va da,

Ia-L oriunde vei merge.

Nume scump (Nume scump)

Oh, ce dulce! (Oh, ce dulce!).

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump (Nume scump)

Oh, ce dulce! (Oh, ce dulce!).

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

În timp ce avem capetele plecate, să cântăm:

La Numele lui Isus plecați,

Căzând în închinare la picioarele Lui,

Împărat al împăraților în cer Îl vom încorona

Când călătoria noastră se va sfârși.

- Amin -